

୩

ପ୍ରଚ୍ଛଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ

ଶଙ୍ଖ

ହିନ୍ଦୁ ପରମ୍ପରାରେ ଏକ ପବିତ୍ର ଶବ୍ଦ
ହେଉଛି ଶଙ୍ଖ। ପୂଜାର୍ଚ୍ଚନା, ଚଳଣୀଠୁ ଆରମ୍ଭ କରି
ଶାରିରୀକ ସୁସ୍ଥତା ଯାଏ ସବୁଠି ରହିଛି
ଶଙ୍ଖର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭୂମିକା...

ଶି
ର
ଦ
ନ

ଶଙ୍ଖ

ହିନ୍ଦୁ ପରମ୍ପରାରେ ଏକ ପବିତ୍ର ଶଙ୍ଖ ହେଉଛି ଶଙ୍ଖ। ପୂଜାର୍ଚ୍ଚନା, ଚଳଣୀଠୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଶାରିରୀକ ସୁସ୍ଥତା ଯାଏ ସବୁଠି ରହିଛି ଶଙ୍ଖର ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଭୂମିକା...

ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତିରେ ଶଙ୍ଖର ମାହାତ୍ମ୍ୟ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର। ତେବେ ଶଙ୍ଖ ଏକ ସଂସ୍କୃତ ଶବ୍ଦ। ଏହାର ବ୍ୟୁତ୍ପତ୍ତି- “ଶାମ୍ୟତି ଅଶ୍ଵଭମସ୍ମାଦିତି”। ‘ଶ’ ଅର୍ଥ ମଙ୍ଗଳ, କଲ୍ୟାଣ, ଶୁଭ ଇତ୍ୟାଦି ଏବଂ ‘ଖ’ ଅର୍ଥ ଆକାଶ। ‘ଆକାଶ’ ଶୂନ୍ୟ ତତ୍ତ୍ଵ ଅଟେ। ଶଙ୍ଖ ମଧ୍ୟରେ ଶୂନ୍ୟତା ରହିଛି। ଆକାଶର ଗୁଣ ‘ଧ୍ଵନି’ ବା ‘ଶବ୍ଦ’। ଶଙ୍ଖ ଯିଏ ଆପଣାର ସୁମଧୁର ଧ୍ଵନି ଦ୍ଵାରା ଜଗତକୁ ଶାନ୍ତ କରେ। ଏହା ଏକ ଶୁଭ ଓ ପବିତ୍ର ବସ୍ତୁ, ଯାହା ଶତ୍ରୁ ପରାସ୍ତକାରୀ, ପାପନାଶନକାରୀ, ରୋଗ ଓ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଦୂରକାରୀ ବୋଲି କେତେକ ଗ୍ରନ୍ଥ ଓ ପୁରାଣ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି। ବିଶେଷକରି ହିନ୍ଦୁମାନେ ଏହାକୁ ଘରେ, ଦେବାଳୟରେ ପୂଜା ଆଦି ସମସ୍ତ ମାଙ୍ଗଳିକ କର୍ମରେ ବ୍ୟବହାର କରିଥାନ୍ତି। ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ପ୍ରାଚୀନ କାଳରେ ଯେତେବେଳେ ପୁତ୍ରୀର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହୋଇ ନ ଥିଲା ସେତେବେଳେ କନ୍ଧଡ଼ି ଓ ଶଙ୍ଖକୁ ପୁତ୍ରୀ ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଥିଲା। ସମୁଦ୍ର ମନ୍ଥନରୁ ମିଳିଥିବା ଅନେକ ରତ୍ନ ମଧ୍ୟରୁ ଶଙ୍ଖ ଗୋଟିଏ। ଅର୍ଥବ୍ ବେଦର ଚତୁର୍ଥ କାଣ୍ଡ (ଶଙ୍ଖମଣି ସ୍କନ୍ଧ)ରେ ଶଙ୍ଖର ମହିମା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି।

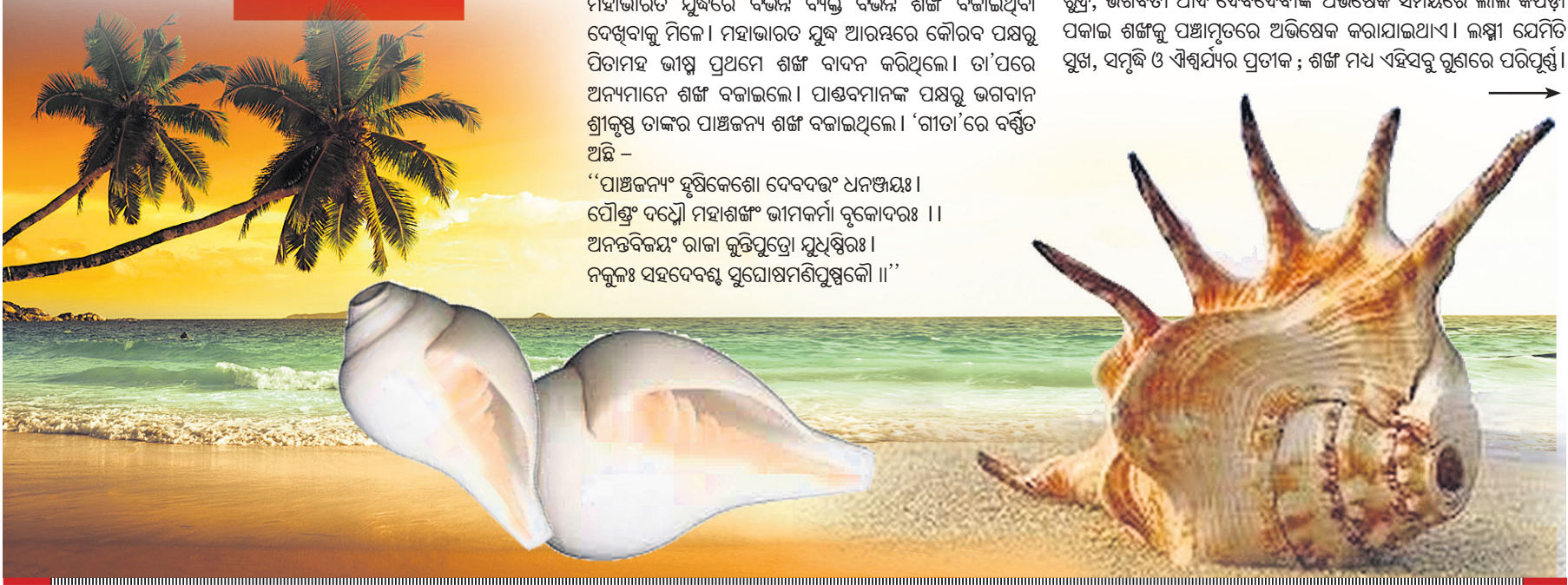
— ଅର୍ଥାତ୍ ଭଗବାନ ‘ପାଞ୍ଚଜନ୍ୟ’ ନାମକ ଶଙ୍ଖ ବଜାଇଥିବା ବେଳେ ଅର୍ଜୁନ ‘ଦେବଦତ୍ତ’ ନାମକ ଶଙ୍ଖ ଓ ଭୀମସେନ ‘ପୌଷ୍ଠ’ ନାମକ ଶଙ୍ଖ ବଜାଇଥିଲେ। ମୁଧୁଷ୍ଟିର, ନକୁଳ ଓ ସହଦେବଙ୍କ ଶଙ୍ଖର ନାମ ଯଥାକ୍ରମେ ଅନନ୍ତବିଜୟ, ସୁଯୋଷ ଓ ମଣିପୁଷ୍ପକ ଥିଲା। ମହାଭାରତରେ ସଞ୍ଜ ଶଙ୍ଖ ବାଦନ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ କୌରବ ସେନା ପକ୍ଷରୁ କେବଳ ଭୀଷ୍ମଙ୍କ ନାମ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିବାବେଳେ ପାଣ୍ଡବ ସେନାର ଶୂରବୀରଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅର୍ଜୁନଙ୍କ ସମେତ ୧୮ ଜଣଙ୍କ ନାମ କହିଥିଲେ।

ଶଙ୍ଖର ପ୍ରକାର ଭେଦ- ଶଙ୍ଖ ସାଧାରଣତଃ ଦୁଇ ପ୍ରକାର। ୧. ଦକ୍ଷିଣାବର୍ତ୍ତ, ୨. ବାମାବର୍ତ୍ତ। ତେବେ ଅନ୍ୟ ଏକ ମଧ୍ୟାବର୍ତ୍ତ ଶଙ୍ଖ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଯାଏ। ଏହି ପ୍ରକାର ଶଙ୍ଖର ମୁଖ ଖୋଲା। ଯେଉଁ ଶଙ୍ଖର ଆବର୍ତ୍ତ (ଭଉଁରି) ଦକ୍ଷିଣ ଆଡ଼କୁ ବୁଲିଥାଏ ତାହାକୁ ଦକ୍ଷିଣାବର୍ତ୍ତ ଶଙ୍ଖ କହନ୍ତି। ସେହିପରି ବାମ ଆଡ଼କୁ ଆବର୍ତ୍ତ ବୁଲିଥିଲେ ତାକୁ ବାମାବର୍ତ୍ତ ଶଙ୍ଖ କହନ୍ତି। ଦକ୍ଷିଣାବର୍ତ୍ତ ଶଙ୍ଖ ଦୁର୍ଲଭ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହାର ଦାମ୍ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ଥାଏ। ସମୁଦ୍ରରେ ନାନା ପ୍ରକାର ଓ ବର୍ଣ୍ଣର ଶଙ୍ଖ ଦେଖାଯାଏ।

ଶଙ୍ଖ ସ୍ଥାପନର ମହତ୍ତ୍ଵ- ହିନ୍ଦୁଧର୍ମରେ ବିଶ୍ଵାସ ରହିଛି, ଯେଉଁ ଘରେ ଶଙ୍ଖ ସ୍ଥାପନ ଓ ପୂଜାର୍ଚ୍ଚନା କରାଯାଏ ସେଠାରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନିବାସ କରନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଶଙ୍ଖର ପୂଜାର୍ଚ୍ଚନା ନୀତିନିୟମ, ବିଧିପୂର୍ବକ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ। ସାଧାରଣତଃ ଶଙ୍ଖକୁ ଭଣ୍ଡାର ଘରେ ସ୍ଥାନ ଦେଲେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ, ଧନ ଓ ବୈଭବ ଆଦି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ବୋଲି ଧର୍ମବିଶ୍ଵାସ ରହିଛି। ବିଭିନ୍ନ ଯଜ୍ଞାନୁଷ୍ଠାନ, ମାଙ୍ଗଳିକ କାର୍ଯ୍ୟ, ରାଜାଭିଷେକ, ନୂତନ ଗୃହ ପ୍ରବେଶ, ବାସ୍ତୁଶାନ୍ତି, ପିତୃ ତର୍ପଣ ଆଦି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଶଙ୍ଖ ବାଦନ କରାଯାଇଥାଏ। ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ପାଞ୍ଚଜନ୍ୟ ଓ ମଣିପୁଷ୍ପକ ଶଙ୍ଖର ସ୍ଥାପନା ଏବଂ ଶଙ୍ଖରେ ଗାଈକ୍ଷୀର ରଖି ଘରେ ସିଞ୍ଚନ କଲେ ବାସ୍ତୁଦୋଷ ଦୂର ହୋଇଥାଏ ବୋଲି ବିଶ୍ଵାସ କରାଯାଏ। ଶଙ୍ଖଧ୍ଵନିରେ ଘର ଓ ବାହାରେ ଥିବା ଅଶୁଭ ଶକ୍ତି ଅପସରି ଯାଆନ୍ତି ବୋଲି କୁହାଯାଏ। ଶଙ୍ଖକୁ ମଧ୍ୟ ଦେବତାଙ୍କ ପ୍ରତୀକ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ। ଗଣେଶ, ବିଷ୍ଣୁ, ରୁଦ୍ର, ଭଗବତୀ ଆଦି ଦେବଦେବୀଙ୍କ ଅଭିଷେକ ସମୟରେ ଲାଲ କପଡ଼ା ପକାଇ ଶଙ୍ଖକୁ ପଞ୍ଚାମୃତରେ ଅଭିଷେକ କରାଯାଇଥାଏ। ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଯେମିତି ସୁଖ, ସମୃଦ୍ଧି ଓ ଐଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରତୀକ; ଶଙ୍ଖ ମଧ୍ୟ ଏହିସବୁ ଗୁଣରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ।

ପୂର୍ବେ ଯୁଦ୍ଧର ଆରମ୍ଭରେ ଓ ଅନ୍ତରେ ତଥା ବିଜୟସୂଚନା ନିମନ୍ତେ ଶଙ୍ଖ ବାଦନ କରାଯାଉଥିଲା। ମହାଭାରତ ଯୁଦ୍ଧରେ ବିଭିନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଭିନ୍ନ ଶଙ୍ଖ ବଜାଇଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ। ମହାଭାରତ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭରେ କୌରବ ପକ୍ଷରୁ ପିତାମହ ଭୀଷ୍ମ ପ୍ରଥମେ ଶଙ୍ଖ ବାଦନ କରିଥିଲେ। ତା’ପରେ ଅନ୍ୟମାନେ ଶଙ୍ଖ ବଜାଇଲେ। ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ତାଙ୍କର ପାଞ୍ଚଜନ୍ୟ ଶଙ୍ଖ ବଜାଇଥିଲେ। ‘ଗୀତା’ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଛି -

“ପାଞ୍ଚଜନ୍ୟଂ ହୁଷ୍ଟିକେଶୋ ଦେବଦତ୍ତଂ ଧନଞ୍ଜୟଃ ।
 ପୌଷ୍ଠଂ ଦୟୋ ମହାଶଙ୍ଖଂ ଭୀମକର୍ମା ବୃକୋଦରଃ ॥
 ଅନନ୍ତବିଜୟଂ ରାଜା କୃତିପୁତ୍ରୋ ମୁଧୁଷ୍ଟିରଃ ।
 ନକୁଳଃ ସହଦେବଶ୍ଚ ସୁଯୋଷମଣିପୁଷ୍ପକୌ ॥”

ଫୋଟୋ: ଶ୍ରୀକାନ୍ତ ଶିଳ୍ପି

ଯେଉଁ ଗୃହରେ ନିତ୍ୟଶ୍ରୀ ବିଷ୍ଣୁ ଭଗବାନ ଧାରଣା କରୁଥିବା ଦକ୍ଷିଣାବର୍ତ୍ତ ଶଙ୍ଖକୁ ଭକ୍ତି ସହକାରେ ପୂଜା କରାଯାଏ, ସେ ଗୃହରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କର କୃପାପୃଷ୍ଠି ସର୍ବଦା ଥାଏ। ମନ୍ଦିରରେ ପୂଜାର୍ଚ୍ଚନା ଓ ଆଳତି ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଶଙ୍ଖ ବାଦନ କରାଯାଇଥାଏ।

ଶଙ୍ଖଧ୍ୱନି— ଶଙ୍ଖ ନାଦର ପ୍ରତୀକ। ସୃଷ୍ଟିର ପ୍ରାରମ୍ଭ ନାଦରୁ ହିଁ ହୋଇଥିଲା। ବିଲୟ ମଧ୍ୟ ନାଦରେ ଘଟିଥାଏ। ଶଙ୍ଖ ଓଁକାରର ପ୍ରତୀକ। ଶଙ୍ଖନାଦରୁ ଓଁନାଦ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା। 'ଅ', 'ଉ', 'ମ' ରୁ ଓଁର ଉତ୍ପତ୍ତି। ଓଁ ହେଉଛି ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ, ମହେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତୀକ। ସେଥିପାଇଁ ଦେବାଳୟରେ ପୂଜାର୍ଚ୍ଚନା ଓ ସମସ୍ତ ମାଙ୍ଗଳିକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଶଙ୍ଖ ବାଦନ ଶୁଭକାରକ। ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି ଶଙ୍ଖଧ୍ୱନିରେ ଖରାପ ସମୟ ଚାଲିଯାଏ ଏବଂ ଭଲ ସମୟ ଆସିଥାଏ। ତେବେ କିଭଳି ଭାବରେ ଶଙ୍ଖ ବାଦନ କରିବା ଉଚିତ ବା ଅନୁଚିତ ସେ ସମ୍ପର୍କରେ ପୁରାଣରେ କେତେ କଥା ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି। ସକାଳେ ଶଙ୍ଖକୁ ତିନିଥର ବଜାଇବ। ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ତିନିଥର ଏବଂ ରାତିରେ ଏକଥର ବଜାଇଲେ ସମସ୍ତ ବିପଦ ଚଳିଥାଏ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି। ତମ୍ବାପାତ୍ରରେ ଶଙ୍ଖ ରଖିଲେ ସେଥିରେ ଔଷଧୀୟ ଗୁଣ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ।

ପରମ୍ପରାରେ ଶଙ୍ଖ
ହିନ୍ଦୁଧର୍ମରେ ବିଭିନ୍ନ ପରମ୍ପରାରେ ଶଙ୍ଖ ଓତପ୍ରୋତ ଭାବେ ଜଡ଼ିତ। ଭାରତର କେତେକ ଅଞ୍ଚଳର ହିନ୍ଦୁ ସଧବା ରମଣୀମାନେ ହାତରେ ଶଙ୍ଖନିର୍ମିତ ଶଙ୍ଖା ପିନ୍ଧନ୍ତି। ବିବାହ ସମୟରେ ବର କନ୍ୟା ହାତରେ ଶଙ୍ଖା ପିନ୍ଧାଇଥାନ୍ତି। ଲୋକେ ସଧବା ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଆଶୀର୍ବାଦପୂର୍ବକ "ତୋ ହାତର ଶଙ୍ଖା ବଜ୍ରପରି ଦୃଢ଼ ହେଉ" ବୋଲି କହିଥାନ୍ତି। ଏହାଛଡ଼ା ଓଡ଼ିଶାର ଗାଁମାନଙ୍କରେ ବିଭିନ୍ନ ସାମାଜିକ ତଥା ମାଙ୍ଗଳିକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଶଙ୍ଖ ବଜାଇଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ଶଙ୍ଖୁଆ ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିଲା, ଯାହା ଏବେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଚଳିତ।

ଶଙ୍ଖକ୍ଷେତ୍ର
ଅନେକ ପୁରାଣ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ କ୍ଷେତ୍ର ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରକୁ ଶଙ୍ଖକ୍ଷେତ୍ର ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି। ଶଙ୍ଖକ୍ଷେତ୍ର ପାଞ୍ଚକୋଣ (ତେଣୁ ଏହାକୁ ପଞ୍ଚକୋଣୀ କହନ୍ତି)। ଏହି ପଞ୍ଚକୋଣରୁ ଦୁଇକୋଣ ବଙ୍ଗୋପସାଗରରେ ଲୀନ ହୋଇଛି। ଅବଶିଷ୍ଟ ତିନିକୋଣ ରହିଛି। ଏହି ଶଙ୍ଖକ୍ଷେତ୍ରର ମସ୍ତକ ପଶ୍ଚିମରେ 'ଶ୍ରୀ ଲୋକନାଥ', ଅଗ୍ରଭାଗ ପୂର୍ବ ସୀମାରେ 'ଶ୍ରୀବିଲ୍ୱେଶ୍ୱର' ବା 'ବେଲେଶ୍ୱର' ମହାଦେବ, ମଧ୍ୟରେ 'ମାଉସୀମା'। କେନ୍ଦ୍ରରେ ରୋହିଣୀକୂଣ୍ଡ ଓ କଳ୍ପବୃକ୍ଷ। ଶଙ୍ଖର ନାଭିଦେଶ ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ରତ୍ନସିଂହାସନ। ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ନାଭି ପ୍ରଦେଶରେ ଅବସ୍ଥାନ କରୁଥିବାରୁ ଏହାକୁ ନାଭିମଣ୍ଡଳ ଭାବେ ମଧ୍ୟ ଲୋକେ କହନ୍ତି। ଏଇ କଥା ଭକ୍ତ ସାଲବେଗଙ୍କ ଭଜନରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ—

“ଅକାମନ ଚାଲ ଯିବା ଚକାନୟନ ଦେଖିବା।
ଶଙ୍ଖ ନାଭି ମଣ୍ଡଳରେ ବେନିନେତ୍ର ପଖାଳିବା।”

ବୈଜ୍ଞାନିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ: ଶଙ୍ଖ ବଜାଇବା ଦ୍ୱାରା ବାତାବରଣ ଶୁଦ୍ଧ ହୁଏ। ଏହି ଧ୍ୱନି ଲୋକଙ୍କ ମନରେ ସକାରାତ୍ମକ ଭାବନା ସୃଷ୍ଟି କରେ। ଶଙ୍ଖନାଦର ତରଙ୍ଗ ସମଗ୍ର ଶରୀରରେ ସଞ୍ଚାରିତ ହୋଇ ପ୍ରତିଟି ତନ୍ତ୍ରକୁ, ଗ୍ରନ୍ଥିକୁ ସତେଜ କରିଥାଏ। ଏହା ଦ୍ୱାରା ଜ୍ଞାନେନ୍ଦ୍ରିୟ ମଜଭୂତ ହୁଏ। ମସ୍ତିଷ୍କ ବିକୃତି, ସ୍ନାୟବିକ ଦୁର୍ବଳତା ଦୂର ହୁଏ। ଶରୀରରେ ରୋଗ ପ୍ରତିରୋଧକ ଶକ୍ତି ବୃଦ୍ଧିପାଏ। ଶଙ୍ଖଧ୍ୱନିରେ ବାୟୁମଣ୍ଡଳରେ ଥିବା ସୂକ୍ଷ୍ମ ଜୀବାଣୁ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଆନ୍ତି।

ସାମ୍ପ୍ରଦାୟ ଶଙ୍ଖ
ଶଙ୍ଖର ଔଷଧୀୟ ଗୁଣ ସମ୍ପର୍କରେ ତାଲୁର ବାସୁଦେବ ପ୍ରଧାନ କୁହନ୍ତି— ଶଙ୍ଖ, ସୁନ୍ଦି ଓ ବରାଟିକା ଏହି ତିନୋଟିକୁ ଆୟୁର୍ବେଦିକରେ ସୁଧାବର୍ଣ୍ଣ କୁହାଯାଏ। ତେବେ ଏଥିମଧ୍ୟରୁ ଶଙ୍ଖ ଅନ୍ୟତମ। ଶଙ୍ଖକୁ ଆୟୁର୍ବେଦିକରେ ଔଷଧୀୟରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ। ଏହାର ବହୁ ଉପକାରୀ ଔଷଧୀୟ ଗୁଣ ରହିଛି। ଶଙ୍ଖକୁଭଙ୍ଗକରିଔଷଧି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଏ। ଏଥିରେ ଅମ୍ଳକୁ ପୋଷଣଦେବାର ସମସ୍ତ ପ୍ରାକୃତିକ ଉତ୍ସ ରହିଛି। ଏଥିରେ କ୍ୟାଲସିୟମ, ଫସ୍ଫୋରସ, ଫସ୍ଫୋରସ ରହିଛି। ଅମ୍ଳିୟତାରେ ଏହାକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଥାଏ। ସେହିପରି ଶଙ୍ଖଭଙ୍ଗ ଶ୍ୱେଷ୍ଠ ଆଲକାଲାଇଜର, ଏହା ଶରୀରରୁ ଅମ୍ଳାୟ ଅଂଶ ଦୂରକରିଥାଏ। ଅମ୍ଳପିତ୍ତ ରୋଗ (ଏସିଡିଟି) ପାଇଁ ଏହା ବିଶେଷ ଲାଭଦାୟକ। ଏଥିରୁ ମହାଶଙ୍ଖବଟି ତିଆରି ହୁଏ। ଏହା ପେଟ ବ୍ୟଥାରୁ ଉପଶମ କରିଥାଏ। ମାତ୍ର ଏହା ପେନିକିଲର ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ପେଟଯନ୍ତ୍ରଣା ଦୂରକରିଥାଏ। ଏଥିପାଇଁ ଏହାକୁ ଏସିଡିଟି, ପେପ୍ଟିକ ଅଲ୍ସର, ଡ୍ୟୁରିଆଲସରରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଥାଏ; ଯାହା ତୁରନ୍ତ ପେଟଯନ୍ତ୍ରଣା, ପେଟଫଙ୍ଗା ଆଦି ଦୂର କରିଥାଏ। ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ଶଙ୍ଖପୁଙ୍କିବା ଦ୍ୱାରା ଛାତିର ସମସ୍ୟା ଦୂର ହୋଇଥାଏ। ନିୟମିତ ଶଙ୍ଖପୁଙ୍କିବା ଦ୍ୱାରା ଛାତିର ଉତ୍ତମ ବ୍ୟାୟାମ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ। ଶଙ୍ଖ ଧ୍ୱନି ଅନେକ ରୋଗରୁ ମୁକ୍ତି ଦିଏ। ଶଙ୍ଖ ନିୟମିତ ବଜାଇଲେ ଶ୍ୱାସରୋଗ ଭଲ ହୁଏ। ଶ୍ୱାସନଳି ଓ ପୁସ୍ଫୁସ୍ଫ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୁଏ। ପିତ୍ତ, କଫ, ରୁଧିର ବିକାର, ବିଷଦୋଷ, ବାୟୁ, ଶୂଳ, ଅଜୀର୍ଣ୍ଣ ଆଦି ଅନେକ ରୋଗରେ ଉପକାରୀ। ଶଙ୍ଖଭଙ୍ଗ କ୍ୱର, କାଶ, ଶ୍ୱାସ, ଅତିସାର ଆଦି ରୋଗର ଉପଶମ କରିଥାଏ। ଯୋଗକ୍ରମରେ ଏକ କ୍ରିୟାର ନାମ 'ଶଙ୍ଖ ପ୍ରସାଳନ'। ଏହା ଦ୍ୱାରା ଶରୀରର ଅନ୍ତଃଶୋଧନ ହୁଏ। ଫଳତଃ ଅଗ୍ନିମାନ୍ୟ, ବଦହଜମି, ଖଟା ହାଜୁଟି, ଗଳା, ଜିହ୍ୱା, ଆଖି ଆଦିର ରୋଗ, ମେଦବୃଦ୍ଧି ଭଳି ଅନେକ ରୋଗ ଭଲ ହୋଇଥାଏ।

ଏକଥା ସତ ଯେ, ଶଙ୍ଖ ଦ୍ୱାରା ଶାରୀରିକ, ମାନସିକ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିକାଶ ଘଟେ। କାରଣ ସମସ୍ତ ଶୁଭର ପ୍ରତୀକ ଶଙ୍ଖ ।

ଉପସ୍ଥାପନା—**ବନବିହାରୀ**
ତଥ୍ୟ ସହାୟତା —**ସ୍ୱାମୀ ନିର୍ମଳାନନ୍ଦ ଗିରି**
ଗୋ—ବିଜ୍ଞାନ ଓ ଗୋ—ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ
ଜୈବିକ କୃଷି ପ୍ରଶିକ୍ଷକ
ମୋ: ୯୦୪୦୧୨୭୩୧୯

ଡ୍ୟାନ୍ସ ମୋ ଫିଟ୍ନେସର ମନ୍ତ୍ର

*** ସିନେମାକୁ କେବେ ଆସିଲେ ?**

ଫିଲ୍ମ ଲାଇନ୍‌କୁ ମୁଁ ୨୦୧୩ କିମ୍ବା ୨୦୧୪ରେ ଆସିଲି। ମୋର ପ୍ରଥମ ଫିଲ୍ମ ଥିଲା ଡାପସ ସରଘରୀଆଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ 'ରୁମ୍‌କୁ ଝୁମାନା'।

*** ଫିଲ୍ମ ସାଇନ୍ କିପରି କରନ୍ତି ?**

ଫିଲ୍ମ ସାଇନ୍ କରିବା ପୂର୍ବରୁ କେତେଟା ଫ୍ୟାଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ପଡିଥାଏ। ତାହା ହେଲା କଣ୍ଠେଷ୍ଟି ଆଣ୍ଡ ସର୍ବଜେକ୍ସ। ତା' ସହ ଭଲ ବ୍ୟାନର, ପ୍ରଡକ୍ସନ୍ ଟିମ୍ ନିହାତି ରହିବା ଦରକାର। ଏଥିସହିତ ଭଲ ଡାଇରେକ୍ଟର ହୁଅନ୍ତୁ କି ଭଲ ଟିମ୍ ହେଲେ ଯାଇ ଆମ ସିନେମାର ଆଉଟ୍ ପୁଟ୍ ଭଲ ଆସିବ। ମୋ ହିସାବରେ ତ ଭଲ ଟିମ୍‌ଟା ବାଛିବା ବହୁତ ଜମ୍ପୋଟାଣ୍ଟ।

*** ଆପଣ ଶିଶୁ କଳାକାର ରୂପେ ଅଭିନୟ କରିଥିଲେ କି ?**

ମୁଁ ଶିଶୁ କଳାକାର ରୂପେ ଅଭିନୟ କରିଛି। ଗୋଟିଏ ନୁହେଁ ତନୋଟି ଫିଲ୍ମରେ। ସେଥି ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି 'ରୁମ୍‌କୁ ଝୁମାନା', 'ପାରିବେନି କେହି ଅଲଗା କରି' ଓ 'ରାପ ହେଲେ ବି ସତ'।

*** ଟ୍ରିମ୍ ରୋଲ୍ କ'ଣ ରହିଛି ?**

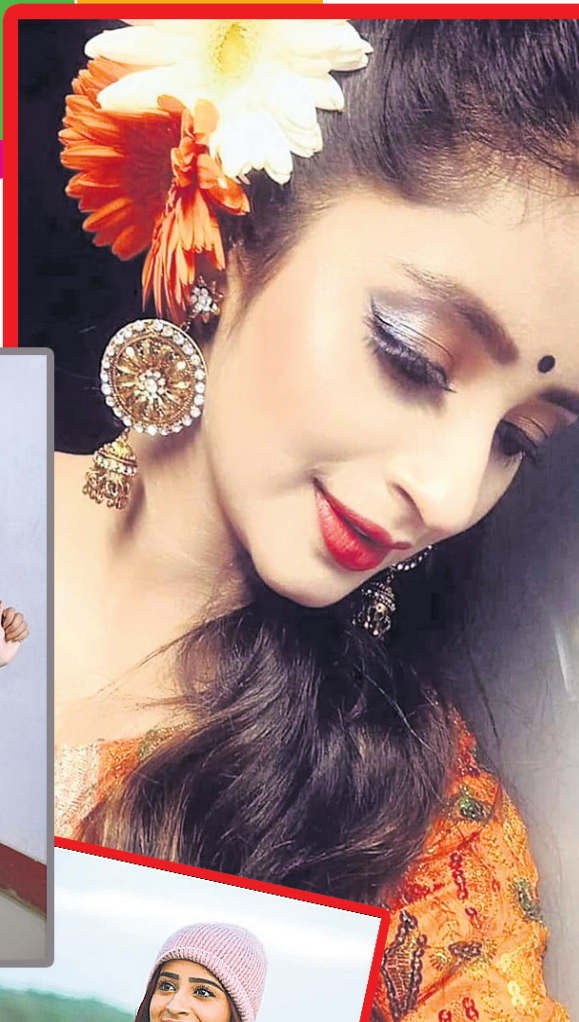
ଟ୍ରିମ୍ ରୋଲ୍ କ'ଣ ହେବ ସେମିତି କିଛି ପ୍ଲାନ କରିନି। ମୁଁ ଲିଡ୍ ଆକ୍ଟ୍ରେସ୍ ଭାବରେ ୫ ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଜନୋସେକ୍ସ ଗର୍ଲର ରୋଲ୍ କରିଛି। 'ଦେବଦାସ' ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରେ 'ପାରୋ' ଭୂମିକାରେ ଗ୍ରୀତିଶନାଲ ଲୁକ୍‌ରେ ଅଭିନୟ କରିଛି। ମୋର ରିଲିଜ୍ ଅପେକ୍ଷାରେ ଥିବା ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର 'ମାୟାବା'ରେ ଗୋଟିଏ ଲେଡି ଜନ୍ମଦେବତା କ୍ୟାରେକ୍ଟର ପ୍ଲେ କରିଛି। 'ଚନ୍ଦ୍ରମା' ହରର ଫିଲ୍ମରେ ହଠାତ୍ ସିରିସରେ ଅଭିନୟ କରିସାରିଛି। ଆଗକୁ ଯଦି କିଛି ନୂଆ ରୋଲ୍ ମିଳେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ କରିବି।

*** ଫିଟ୍ନେସ୍ ବିଷୟରେ କିଛି କହିବେ...**

ମୁଁ ଡାଏଟ୍‌ସିଆନ୍‌ଙ୍କ ଅନୁସାରେ ହିଁ ଖାଇବା ପିଇବା କରିଥାଏ। ଫିଟ୍ନେସ୍ ପାଇଁ ମୁଁ ବେଶି କିଛି ଟାଇମ୍ ଦେଇପାରେନି। କାରଣ ମୋର ପାଠପଢ଼ା ଓ ବ୍ୟସ୍ତ ସିଡ୍‌ୟୁଲ୍ ଭିତରେ ଏସବୁକୁ ମୁଁ ସମୟ

ଶିଶୁ କଳାକାର ଭାବରେ ସେ ଓଲିଭର୍‌ଡ୍‌ରେ ଏଣ୍ଟ୍ରି କରିଥିଲେ। ହେଲେ ଯା' ଭିତରେ ସେ ବେଶ୍ କେତୋଟି ସିନେମାରେ ଲିଡ୍ ଆକ୍ଟ୍ରେସ୍ ଭାବରେ ଅଭିନୟ କରି ଦର୍ଶକଙ୍କ ମନ ଜିଣିବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇଥିବା ଅଭିନେତ୍ରୀ ହେଲେ ଭୂମିକା ଦାଶ...

ଦେଇପାରେନି। ଯେହେତୁ ମୁଁ ଜଣେ ଡ୍ୟାନ୍ସର, ଡ୍ୟାନ୍ସ ମୋ ଫିଟ୍ନେସର ମନ୍ତ୍ର। ମନରୁ ଲଜ୍ଜା ବି ହୁଏନି କିଛି କରିବା ଲାଗି।

*** ବିଭିନ୍ନ ସିକ୍ରେଟ୍ କ'ଣ ରହିଛି...**

ମୁଁ ଯେହେତୁ ଜଣେ ଆକ୍ଟ୍ରେସ୍ ସେଥିଲାଗି ଆମେ ବାହାରେ ବେଶି ଏକ୍ସପୋଜ୍ ହୋଇଥାଉ। ମୋ ମତରେ ଭିଗାମିନ୍‌ସ୍ତୁକ୍ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବା ସହ ଜଣେ ପ୍ରଚୁର ପାଣି ପିଇବା ଦରକାର। ଯାହା ହରାକୁ ଗ୍ଲୋ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ। ମୁଁ ହୋମ୍‌ମେଡ୍ ରୁଟି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଅଧିକ ପସନ୍ଦ କରେ।

*** ଟ୍ରିମ୍ ଲାଇଫ୍ ପାର୍ଟନର...**

ଏବେ ତ ଟ୍ରିମ୍ ପାର୍ଟନର ବିଷୟରେ କିଛି ଭାବିନି। ଯଦି ଭାବିବାକୁ କୁହାଯାଏ ତା'ହେଲେ ଏତିକି ଯେ, ସେ ମୋତେ ଏବଂ ମୋ ପ୍ରଫେସନକୁ ବୁଝି ପାରୁଥିବ। ମୋତେ ଓ ମୋ ପ୍ରୋଫେସନକୁ ରେସପେକ୍ଟ ଦେଉଥିବ। ଯଦି ବୁଲ୍‌ଜଣାକ ମଧ୍ୟରେ ଅଣ୍ଡରଷ୍ଟାଣ୍ଡିଙ୍ଗ ଭଲ ରହିଲା ବାକି ସବୁ ଭଲ ହିଁ ଭଲ ହେବ।

*** ଫ୍ରି ଟାଇମ୍‌ରେ କ'ଣ କରନ୍ତି ?**

କଲେକ୍ଟରୁ ଆସିଲା ପରେ ମାଲଟି ଟିକେ ଫ୍ରି କରିବାକୁ ଚାହେଁ। ଆଜିକାଲି ତ ଟିଭି ଦେଖିବାକୁ ଲଜ୍ଜା ହେଉନି। କେବେ କେବେ ଲଜ୍ଜା ହେଲେ ପେଣ୍ଟି କରେ। ମୁତୁକୁ ଭଲ ରଖିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ ଓ ବ୍ୟାଉଟିଂ ନୁହେଁ।

*** କ'ଣ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ...**

ସେମିତି କିଛି ପ୍ଲାନ ନ ଥିଲା ଯେ ଏମିତି କରିବି, ଏୟା ହେବି। କିନ୍ତୁ ଯାହା ବି କରିବି ଭଲ ଏବଂ ଭଲ ମଣିଷଟିଏ ହେବାକୁ ସବୁବେଳେ ଚାହେଁ। ଏମିତି ବି ପ୍ଲାନ ନ ଥିଲା ଯେ, ମୁଁ ଅଭିନୟ କରିବି। ଯେମିତି କୁହନ୍ତି କି କର୍ମ କରିଗାଲ, ଆଗକୁ ଭାଗ୍ୟରେ ଯାହା ଥିବ। ଲକ୍ଷ୍ୟସ୍ଥଳ ଭଗବାନ ତିଆରି କରନ୍ତି। ମୁଁ ସେହି ନ୍ୟାୟରେ ଯାହା ସୁଯୋଗ ଆସିଛି ସେହି ଅନୁସାରେ କାମ କରିଚାଲିଛି।

*** ଅବସୋସ କ'ଣ ଅଛି ?**
ସେମିତି କିଛି ଅବସୋସ ନାହିଁ। ଯଦି କିଛି ଭୁଲ୍ ହୋଇଥାଏ ତାକୁ ସୁଧାରି ନେବି ବୋଲି ଭାବେ। କୌଣସି କଥାକୁ ନେଇ ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇପଡେନା।

-ମହାଶ୍ୱେତା ନାୟକ

ସେବା ଓ ସର୍ଜନର ଜନନୀ : ସରୋଜିନୀ

ଲୋକେ ତାଙ୍କୁ ଏହି ସମୟର କୁଳକା କୁମାରୀ କୁହନ୍ତି। ପରିବାରରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ସମାଜର ବିଭିନ୍ନ ଦାୟିତ୍ୱକୁ ପୂରା ରୂପେ ସମ୍ପାଦନ କରି ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦାହରଣ ସାଜି ସେ। ତାଙ୍କ ଚିକିତ୍ସାଳୟର ଅଗଣାରେ ଅସଂଖ୍ୟ ଫୁଲ-କଞ୍ଚି ଶିଶୁର। ସେ କବିତା ଲେଖକ ଅଜସ୍ର- ପ୍ରତ୍ୟୟ ଓ ରହସ୍ୟ ଭିତରେ ସକଳନ ରଖି, ଆବେଗ ଓ ଅଧ୍ୟାତ୍ମରେ ଶବ୍ଦକୁ ତନ୍ମୟ କରିପାରନ୍ତି, ଜୀବନର ଅସହାୟତା କଥା କହୁ କହୁ ମଣିଷ ପ୍ରତି ଆତ୍ମା ଓ ଉପଲବ୍ଧିର କୋମଳତାକୁ ଦର୍ଶାଇ ପାରନ୍ତି, ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟଧାରାରେ ସେ ଦେଖେଇଛନ୍ତି କଳା ଓ ବିଜ୍ଞାନର ସମନ୍ୱୟ, ଗଣମାଧ୍ୟମରେ ସକ୍ରିୟ ଥାଆନ୍ତି, ଜଗନ୍ନାଥୀୟ ଚେତନାରେ ଆସ୍ମିତ ହୋଇ ୧୫/୧୬ ବର୍ଷ ହେବ ରଥଯାତ୍ରା ଧାରା ବିବରଣୀ ପାଇଁ ଲୋକପ୍ରିୟ ଲଳିତ ଭାଷ୍ୟକାର ସାଜିପାରନ୍ତି... ସେ ଆଉ କେହି ନୁହଁନ୍ତି ବହୁବିଧ ପ୍ରତିଭାର ମୂର୍ତ୍ତିମତ ଅଧିକାରୀ- କବି ତାଙ୍କର ସରୋଜିନୀ ସତଜାଣି। ପଣ୍ଡିତ ଓଡ଼ିଶାର ସାହିତ୍ୟିକ, ଶିକ୍ଷାବିତ, ସଂସ୍କାରକ ବୈରାଗୀ ମିଶ୍ରଙ୍କ ନାତୁଣୀ ସରୋଜିନୀ ପିତା ଜୀବାନନ୍ଦ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ଓ ମାତା ପଦ୍ମାବତୀ ଆଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ କୋଳମଣ୍ଡନ କରିଥିଲେ ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ମାତୃକାଳୟରେ ମାର୍ଚ୍ଚ ୩ରେ। ଉଭୟ ପିତା ଓ ମାତା ସାହିତ୍ୟରେ ରୁଚି ରଖୁଥିଲେ ତେଣୁ ବାଲ୍ୟକାଳୁ ସାହିତ୍ୟର ପାଣିପବନରେ ସେ ବଢ଼ିଥିଲେ ଓ ରଚି ହୋଇଥିଲେ। ସରୋଜିନୀ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ଭଞ୍ଜ ମେଡ଼ିକାଲ କଲେଜରୁ ଏମ୍ବିବିଏସ୍ ସାରି ଚଣ୍ଡୀଗଡ଼ରେ ଏମ.ଡି କରି ସ୍ତ୍ରୀରୋଗ ଓ ପ୍ରସବତତ୍ତ୍ୱରେ ସ୍ନାତ୍ତକୋତର ଉପାଧି ଲାଭ କରିଥିଲେ। ଅଲ୍ପସାଧୁତ୍ୱ, କଳପୋଷୋପିରେ ତୁନେଡ଼ିନ୍ ହୁଏତାଳ, ନିଉଜିଲ୍ୟାଣ୍ଡରୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଚାଲିମ ପ୍ରାପ୍ତ ସରୋଜିନୀ ସ୍ନାତକୋତର ପରେ ଏସ୍‌ସି ମେଡ଼ିକାଲ କଲେଜରେ ଦୀର୍ଘ ପଚାଶ ବର୍ଷ ଧରି ଅଧ୍ୟାପନା କରି ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟଦକ୍ଷତା ପ୍ରତିପାଦନ କରିଥିଲେ। ସେବା ଓ ସର୍ଜନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ତାଙ୍କ ସହ ଦମ୍ଭ ହୋଇ, ପ୍ରେରଣା ହୋଇ, ଶକ୍ତି ଏବଂ ସମ୍ବେଦନା ହୋଇ ଠିଆ ହୋଇଛନ୍ତି ବିଶିଷ୍ଟ ହୃଦ୍‌ଶାଳ୍ୟ ବିଶେଷଜ୍ଞ ତାଙ୍କର ରମାରମଣ ସତଜାଣି। ସେବା ହେଉ କି ସାହିତ୍ୟ ସରୋଜିନୀଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନ ସାକାର କରି ସଫଳତାର ଆକାଶ ଆଡ଼କୁ ବାଟ କଢେଇ ନେଇ ଚାଲିଛନ୍ତି ସେ। ସୂର୍ଯ୍ୟସ୍ନାନ, ଆଖି କଥାକହେ, ଶ୍ୱେତମରା, ଆତ୍ମଜା, ଅସବର୍ଣ୍ଣା, ମନସିନୀ, ତନ୍ମୟ ତଥାପ୍ତ, ମାଆ ନୁହେଁ ପତିତା, ଶବ୍ଦର ବର୍ଷା, ନିରାପଦ ମାତୃତ୍ୱ, ସୁରକ୍ଷିତ ମାତୃତ୍ୱ, ଆମେ ଗଢିବାରେ ନୂଆ ସଂସାର, ତୁମ ଆଖି ମୋ କାନ, ବର୍ଣ୍ଣମାଳାର ସୋପାନରେ କିଶୋରୀ କନ୍ୟା, ଗର୍ଭବତୀ ନାନୀର ଯତ୍ନ ଆଧୁନିକ ଓଡ଼ିଆ କବିତାର ଉତ୍ତରଣ ପର୍ବରେ କବି ସରୋଜିନୀଙ୍କ କବିତା ଏକ ପରିଚ୍ଛନ୍ନ ପରିଚିତି କହିଲେ ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ହେବ ନାହିଁ। କରୁଣା ଓ କୋମଳତାକୁ ନେଇ ଆମପ୍ରକାଶ କରୁଥିବା ତାଙ୍କର କବିତା ପାଇଁ ସେ ବିଷୁବ ମିଳନ ପୁରସ୍କାର, ଉତ୍କଳ ସାହିତ୍ୟ ସମାଜ, ଗଙ୍ଗାଧର ରଥ ଫାଉଣ୍ଡେସନ ତରଫରୁ କବିତା ପାଇଁ କବି ଭାନୁଜୀ ରାଓ ସମ୍ମାନ, ଓଡ଼ିଶା ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀ ତରଫରୁ ବରିଷ୍ଠ ସାହିତ୍ୟ ସମ୍ମାନ, ଓଡ଼ିଶା ଲେଖକା ସଂସଦ, ସୁଚରିତା, ଯୁଗଶ୍ରୀ ଯୁଗନାରୀ ଭଳି ଅନେକ ଅନୁଷ୍ଠାନ ତରଫରୁ ସମ୍ମାନିତ ଓ ସମର୍ଥନ ହୋଇଛନ୍ତି। ତାଙ୍କର ଦୁଇଟି କବିତା ଏନ୍‌ସିଟି ଦ୍ୱାରା ମନୋନୀତ ହୋଇ ଚଉଦଟି ଭାରତୀୟ ଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ହୋଇଛି। ତାଙ୍କ କବିତା ଭାରତୀୟ ଜ୍ଞାନପୀଠ କବିତା ସଙ୍କଳନରେ ସ୍ଥାନିତ ହୋଇଛି । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ସମାଜସେବା ପାଇଁ କାଦମ୍ବିନୀ, ମନୋରମାସ୍, ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶ ମହିଳା କଂଗ୍ରେସ୍, ଏଭରଗ୍ରୀନ ଫୋରମ୍, କଟକ ସୁରକ୍ଷା କମିଟି, ଗଣକବି ବୈଷ୍ଣବ ପାଣି ସାଂସ୍କୃତିକ ପରିଷଦ, ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରଚାର ସମିତି ଭଳି ପ୍ରସିଦ୍ଧ ସଂସ୍ଥା ତରଫରୁ ତାଙ୍କର ସତଜାଣିକୁ ବିପୁଳ ଆଦର ଓ ସମ୍ମାନ ମିଳିଛି। ମଦର ଚେରେସା ସମ୍ମାନ, ତଃ ନଗେନ୍ଦ୍ରନାଥ ନାୟକ ସ୍ମୃତି ସମ୍ମାନ ଆଦି ବିଶିଷ୍ଟ ସମ୍ମାନପ୍ରାପ୍ତ ତାଙ୍କର ସତଜାଣି ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟଭିତ୍ତିକ ପ୍ରବନ୍ଧ

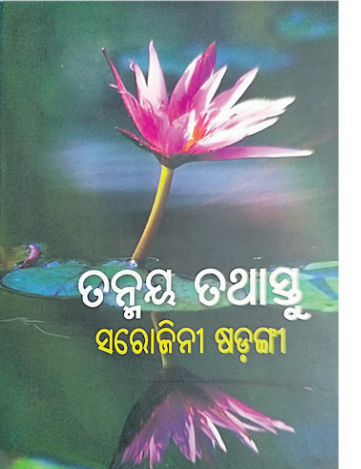

ଓ ଆଲୋଚନାମାନ ପତ୍ରପତ୍ରିକା, ରେଡ଼ିଓ ଓ ଦୂରଦର୍ଶନରେ ପ୍ରଚାରିତ ଓ ପ୍ରସାରିତ ହୋଇ ଜନସଚେତନତାରେ ସହାୟକ ହେଉଛି।

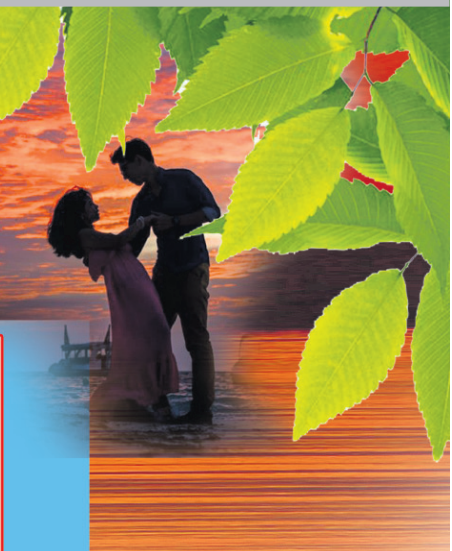

ତାଙ୍କ କବିତା 'ମା ନୁହେଁ ପତିତା' ଆଧାରରେ ନିର୍ମିତ ବୃତ୍ତଚିତ୍ର ଦଶମ ଦାଦା ସାହେବ ଫାଲକେ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ମହୋତ୍ସବରେ ୫୯୦ଟି ଅଂଶଗ୍ରହଣକାରୀ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରମାନଙ୍କୁ ପଛରେ ପକେଇ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିବେଚିତ ହୋଇଥିଲା। ପୂର୍ବରୁ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଉତ୍ସବ ମୁମ୍ବାଇ ଓ ହାଇଦ୍ରାବାଦ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଉତ୍ସବରେ ପୁରସ୍କୃତ ହେବା ସହ କ୍ଷୁଦ୍ର ସାମାଜିକ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଭାବରେ ସ୍ୱୀକୃତି ଲାଭ କରିସାରିଥିଲା। ୪୪ତମ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଜଗତ ପ୍ରତିଭା ସମ୍ମାନ ହାସଲ କରିଥିବା ତାଙ୍କର ସରୋଜିନୀ ସର୍ବଭାରତୀୟ ସ୍ତରରେ କନ୍ୟାଭୂଷା ହତ୍ୟାକୁ ନେଇ ଚାଲିଥିବା ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଜଣେ ଆଗଧାଡ଼ିର ପୁରୋଧା। ତାଙ୍କ କବିତା 'ଆତ୍ମଜା' ଯାହା ଏକ ବୃହତ୍ତର ଚେତନାର ସ୍ୱରକୁ ବହନ କରେ ବୋଲି ପାଠକେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ତାକୁ ନେଇ ନିର୍ମିତ ବୃତ୍ତଚିତ୍ର ଜାତୀୟ ତଥା ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ସ୍ତରରେ ସମ୍ମାନ ଓ ସ୍ୱୀକୃତି ହାସଲ କରିଥିଲା। ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ପରିବାର କଲ୍ୟାଣ ବିଭାଗ ତରଫରୁ ଏହି ପ୍ରାମାଣିକ ଚିତ୍ର ୨୩ଟି ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇ ସରକାରଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବିଭାଗ ଓ ଆଇନ ପ୍ରାଧିକାରଣ ବିଭାଗ ତରଫରୁ ଓଡ଼ିଶାର ସବୁ ଜିଲ୍ଲାରେ କେବଳ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ଓ ପ୍ରସାରିତ ନୁହେଁ ଅଧିକତ୍ୱ କନ୍ୟାଭୂଷା ହତ୍ୟା ବିରୁଦ୍ଧରେ ସ୍ୱର ଉତ୍ତୋଳନ କରେ। ଉଭୟ ଶକ୍ତି ଓ ସମ୍ବେଦନାକୁ ଏକକାଳୀନ ଧାରଣ କରି ନିଜର ଗାରିପାଖର ଜୀବନକୁ ମଧୁମୟ କରୁଥିବା ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ସ୍ୱପ୍ନ ଓ ସମ୍ଭାବନା ବେଶ୍ ସୁଦୂରପ୍ରସାରୀ।

—ମାନମୟୀ ରଥ
ଅଧ୍ୟକ୍ଷା, ସେଣ୍ଟ ଜାଭିୟର କିଡ୍ସ
ବାଲିପୁଟ, ପୁରୀ
ମୋ: ୭୯୭୮୫୭୯୩୯୯

ତନ୍ମୟ ତଥାପ୍ତ
ସରୋଜିନୀ ସତ୍ତ୍ୱା

ଚାଲ୍ ସବୁକିଛି ଭୁଲିଯିବା

—ଜଗମୋହନ ମହାରଣା

ତୁ ଭୁଲିଯିବୁ ମତେ, ଆଉ ମୁଁ ତତେ ।
କୋଉଠି ଦେଖା ହୋଇଥିଲେ,
କେମିତି ଆପଣାର ହୋଇପଡ଼ିଥିଲେ, ଦୁହେଁ ଦୁହେଁକୁ କେବେବୁ
ଝୁରିହେଲେ
ସବୁ କିଛି ଭୁଲିଯିବା...

ମୋ ହୃଦୟରେ ସାଇତି ଥିବା ତୋ ପ୍ରେମ, ଆଉ ତୋ ହୃଦୟରେ
ସଜେଇ ରଖିଥିବା ମୋ ମନ...
ସବୁକୁ ଚାଲ୍ ହଜେଇ ଦେବା ଆଜିଠୁ...
ଦୁଃଖ ଦେଉଥିବା ସ୍ମୃତି ସବୁକୁ ଚାଲ୍ ବିସର୍ଜନ କରିଦେବା ଆମ
ଆଖି ଲୁହରେ...
ଆଗକୁ ଆଉ ତୁ ଚିହ୍ନିବୁନି ମତେ,
ମୁଁ ଚିହ୍ନିବିନି ତତେ
ତୋ ବାଟ ମୋ ପାଇଁ
ଅଟିକ୍ଳା, ଆଉ ମୋ ବାଟ ତୋ ପାଇଁ...

ତୁ ପୁଣି ଥରେ ତୋ ପ୍ରେମର ନୂଆ ଦେଉଳଟିଏ ତୋଳିବୁ...
ନୂଆ କି ତୋ ପ୍ରେମର ଦଧିନଉତି ସଳଖିବୁ
ତୋ ପ୍ରେମ ଦେଉଳରେ ସ୍ଵପ୍ନର ରଙ୍ଗବୋଳିବୁ, ଦୀପ ଜାଳିବୁ...
ତୋ ଦେବତା ପାଇଁ ଭୋଗ ବାଡ଼ିବୁ...

ମୁଁ ଧରିନେବି ତୋର ଏତେ ସବୁ ଆୟୋଜନ ମରିଯାଇଥିବା ମୋ
ମନଟିର କବର ସ୍ଥାନ...
ଚାଲ୍ ଆଜିଠାରୁ ସବୁକିଛି ଭୁଲିଯିବା...

—ପ୍ରେମବଣ, ଗଞ୍ଜେଇଡ଼ିହ, ଡେକାନାଲ
ମୋ: ୯୫୮୩୨୯୦୫୭୦

ସ୍ଵପ୍ନ ବେପାର

—ଲକ୍ଷ୍ମଣ କୁମାର

ଅନେକ ବ୍ୟବଧାନରେ ତା' ସହ ମୋର ଦେଖାହୁଏ । କେବେ କେମିତି । ସେ ଗୋଟେ
ଚମକାର ଝିଅ । କନିଅର ଫୁଲ ପରି । ବେଳେବେଳେ ସେ ସବୁଜ ରଙ୍ଗର ଡ୍ରେସ୍
ପିନ୍ଧେ ଓ ସବୁଜ ଡ୍ରେସ୍ ତାକୁ ଭାରି ମାନେ । ସମ୍ଭବତଃ ଏ କଥା ସେ ଜାଣିନି । ସବୁଜ
ରଙ୍ଗର ଡ୍ରେସ୍ ପିନ୍ଧିଲେ ସେ ଗୋଟାପଣେ କନିଅର ଗଛ ପରି ଲାଗେ— ସବୁଜ ଛନ ଛନ ଓ
ମୁହଁଟି କନିଅର ଫୁଲ ପରି ଫୁଟି ଉଠିଥାଏ ।

ମୁଁ କେବେ କେବେ ତା' ଘରକୁ ଯାଏ । ବସିଥାଏ ସୋଫାରେ । ଗୋଟେ ମନଲୋଭା
ସ୍ମିତ ହସର ତରଙ୍ଗ ଚହଟି ଉଠୁଥାଏ ତା' ଗୋଲାପି ଓଠରେ । ଆଖି ଦୁଇଟି ତା'ର ଗଭୀର
ନୀଳ ସାଗର— ମୁଁ କେଉଁଠି ହଜିଯାଏ ସେ ଆଖିର ସାଗର ଭିତରେ ଓ ଖୋଜୁଥାଏ ତା'
ହୃଦୟର ସ୍ଵପ୍ନ—ଶାମୁକା ସବୁ ।

ସେ ଆସେ । ସନ୍ତର୍ପଣରେ ଓ ଛିଡ଼ା ହୁଏ ମୋ' ସାମ୍ନାରେ । ତା' ଦୁଇ ହାତର ଚମ୍ପାକଢ଼ି
ଅଲୁଲିମାନଙ୍କୁ ଯୋଡ଼ି ସେ ନମସ୍କାର କରେ ଓ ସ୍ମିତ ହସର ସହ ଫେରିଯାଏ ମୋ ସାମ୍ନାକୁ ।
ତା'ର ଗହନ ଚୂର୍ଣ୍ଣକୁଳଳ ଖୁବ୍ ଆକର୍ଷଣୀୟ । ତା'ର ମୁବର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିମାକୁ ତାହା ଖୁବ୍ ମାନେ ।
ଅଳ୍ପ ସମୟ ପରେ ସେ ହାତରେ ଚାହା କପ୍ ଧରି ଆସେ ।

ଏଇ କିଛିଦିନ ତକେ ମୁଁ ତା' ସହରକୁ ଯାଇଥିଲି । ଯାଇଥିଲି ତା' ଘରକୁ । ସବୁଥର ପରି
ଏଥର ବି ସେ ଆସିଲା ଅଳସି ମୁଦ୍ରାରେ । ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ ତା'ର ପ୍ରତିଟି ପଦପାତରେ ପଦ୍ମ
ଫୁଟେ । ସେ ଆସିଲା ହସି ହସି ଓ ମୋତେ ନମସ୍କାର କଲା ।

ମୁଁ ସେମିତି ବସିଥାଏ ସୋଫା ଉପରେ । ବାହାରେ ପ୍ରଚୁର ଖରା । ଜର୍ଣ୍ଣି ଯୋଗୁ କିଛିଟା
କ୍ଳାନ୍ତ ଲାଗୁଥାଏ । କିଛି ସମୟ ପରେ ହାତରେ ଚାହା କପ୍ ନେଇ ସେ ଆସିଲା । ମୁଁ କିଛି
ଚାହା ପିଇବା ଆଗରୁ ଗୋଟେ ଗ୍ଲାସ ପାଣି ପିଏ ।

ସେ ମୋ ମନକଥା ବୁଝିପାରିଲା କି କଅଣ ଫେରି ଯାଉଯାଉ ଚିକେ ଅବକିଗଲା ଓ
ବୁଲିପଡ଼ି ପଚାରିଲା— ପାଣି ପିଇବ ? ମୁଁ କହିଲି— ହଁ । ତା' ପରେ ସେ ଗୋଟେ ପରିଷ୍କାର
କାତ ଗ୍ଲାସରେ ଗୋଟେ ଗ୍ଲାସ ପାଣି ନେଇ ଆସିଲା ମୋ' ପାଇଁ । ତା' ହାତ ପାପୁଲିରେ
ମେହେନ୍ଦୀର ବର୍ଣ୍ଣାଳି । ସେ ପାଣି ଗ୍ଲାସଟି ମୋ' ହାତକୁ ବଢ଼ାଇଦେଲାବେଳେ ମୋ'
ଅଜାଣତରେ ମୋ' ହାତର ଅଲୁଲିଗୁଡ଼ିକ ତା'ର ହାତର ଚମ୍ପାକଢ଼ି ଅଜାଳିମାନଙ୍କୁ ଛୁଇଁଲେ ।

ସମ୍ଭବତଃ ଆମ ଦୁହେଁଙ୍କ ଅଜାଣତରେ ଏହା ଘଟିଗଲା । ତା' ଅଲୁଲି ଓ ମୋ ଅଲୁଲି
ପରସ୍ପରକୁ ଛୁଇଁଲେ ମାତ୍ର କେତୋଟି ସେକେଣ୍ଡ । ଅର୍ଥାତ୍ ଏହା ହିଁ ହେଲା ଯେ ଆମେ ଦୁହେଁ
ପରସ୍ପରକୁ ଛୁଇଁଲୁ ଅତି ସୂକ୍ଷ୍ମରୀତିରେ କେତୋଟି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ।

ସେଦିନ ଲକ୍ଷ ଆଖିରେ ସେ ମୋ' ପାଇଁ ରୋଷେଇ କରିଥିଲା ଅତି ଯତ୍ନ ସହ ।
ଭାତ ସହ ଡାଲି, ସଜନା ଶାଗ, କାଙ୍କଡ଼ ଭଜା, ବଡ଼ିଚୁରା ଓ ଆମ୍ବ ଖାତା । ମୋତେ ଭୋକ
ହେଉ ନ ଥିଲା । ଭାତର ପରିମାଣ ବେଶି ଥିଲା ପରି ମୋର ମନେହେଲା । ମୁଁ ଭାତ କିଛି
କମ୍ କରିଦେବାକୁ କହିଲି । ସେ ଗୋଟେ ଫ୍ଲେଟ୍ ଆଣି ଦି' ତିନିଟାମତ ଭାତ କମ୍ କଲା । ମୁଁ
କହିଲି— ପୁରା ଅଧା କରିଦିଅ । ମାତ୍ର ସେ ଅଳ୍ପ ଚିକେ ଭାତ କମ୍ କରି କହିଲା— କମ୍ ଭାତ
ଅଛି ଏବେ । ବାସ୍ତବରେ ସେ ମୋତେ ଅଧିକ ଖୁଆଇବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲା ।

ସେ ମୋର ଚାକିରି ବାକିରି ନେଇ ଅନେକ କଥା ପଚାରେ । ତା' ମାଆ ବି ଆମ ଘର
କଥା ପଚାରନ୍ତି ଚିକିନିଷି । ସେଦିନ ଆସିଲାବେଳେ ସେ ତା' ଘରର ଗେଟ୍ ପାଖକୁ ଆସିଥିଲା ।
ମୋର କହିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ହେଉଥିଲା— ଖାଲି ଏଇ ଗେଟ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରୁମେ ଆସୁଛ । ଆମ ଘରକୁ
କେବେ ଆସିବ ? ମାତ୍ର ଏମିତି ଦୁଃସାହସିକ ଶବ୍ଦ ମୁଁ ଉଚ୍ଚାରଣ କରିପାରି ନ ଥିଲି ।

ତାକୁ ଚାହିଁଲି । ତା' ଓଠରେ ଥିଲା ମଧୁର ସ୍ମିତ ରେଖାଟିଏ । ଆଖିରେ ଥିଲା ସୀମାହୀନ
ଦୃଷ୍ଟି । ମନେ ମନେ ପ୍ରଶ୍ନ କଲି— ସିଏ ବି କ'ଣ ମୋ' ପରି ସ୍ଵପ୍ନ ବେପା ?

—'ଦିଗ୍‌ବଳୟ' ବଳଶ୍ରୀ, ବରପାଲି, ବରଗଡ଼
ମୋ: ୯୪୩୯୦୪୦୯୩୭

ଚାରୋଟି ଏକପଦା

—ଭରତ ଚନ୍ଦ୍ର ଦାଶ ଏକ

ତୃପ୍ତ ପ୍ରୀତି ଆଶା ଅଧରର ଭାଷା
ପଢ଼ି ମୁଁ ପାରୁଛି ସହି
ଅଳ୍ପହା ଭାବକୁ ବ୍ୟକ୍ତ କର ରୁମେ
ପ୍ରଣୟ ବନ୍ଧନେ ରହି ।

ଦୁଇ

ଅଯାଚିତ ପ୍ରାଣେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମର୍ପଣେ
ତବୁ ଅରପିଛ ମୋତେ
ଦେହ ଦେଉଳରେ ରଚିଅଛ କାର୍ତ୍ତି
ପ୍ରୀତି ଅନୁଭବ ଚିତ୍ତେ ।

ତିନି

ପ୍ରୀତି ଅନୁଭବ ଅମିୟ ପ୍ରଭାବ
ହୃଦୟେ ଜାହ୍ନବା ସ୍ରୋତ
ପ୍ରଣୟିନୀ ଭାବ ଦିଏ ଅନୁଭବ
ରଚେ ମିଳନର ଗୀତ ।

ଚାରି

ପ୍ରୀତିର ପରଶ ଦୂର କରେ ଦ୍ରାସ
ତବୁ ଲତା ପ୍ରୀତି ସୁଖ
ଅନାସକ୍ତ ପ୍ରୀତି ବାଣ୍ଠେ ସୁଖ ଶାନ୍ତି
ହରେ ଜୀବନର ଦୁଃଖ ।

—ମାର୍କେଶା, ବାଲେଶ୍ଵର
ମୋ: ୯୪୩୭୩୭୨୧୬୭

ଶାହରୁଖ-ସିଶୁରା

ରିୟଲ ହୀରୋ ଶାହରୁଖ

ବେଳେବେଳେ ନିଜର ସାହସିକ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ବଲିଉଡ ସେଲିବ୍ରେଟିମାନେ ପ୍ରଶଂସିତ ହୋଇଛନ୍ତି । ଏପରି ଏକ ଘଟଣା ବିଷୟରେ ନିକଟରେ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ ଶିଶୁଯ୍ୟା ରାୟଚନ୍ଦନ । ଏ ନେଇ ସେ କହନ୍ତି, '୨୦୧୯ରେ ଅମିତାଭ ଏକ ଦାପାକଳି ପାଟିର ଆୟୋଜନ କରିଥାଆନ୍ତି । ପାଟି ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଏକ ଅସଫଳ ଘଟିଥିଲା । ମୋ ମ୍ୟାନେଜର ଅର୍ଚ୍ଚନା ସଦାନନ୍ଦଙ୍କ ଲେହେଙ୍ଗାରେ ହଠାତ୍ ଦିଆଁ ଲାଗିଯାଇଥିଲା । ଏହି ସମୟରେ ମୁଁ 'ହେଲପ୍ ହେଲପ୍' କହି ଚିତ୍କାର କରିଥିଲି । ଏହା ଶୁଣି ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଶାହରୁଖ ଦୋତି ଆସି ତାଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଥିଲେ । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ, ଆମ ସହ ସେ ମଧ୍ୟ ହସ୍ପିଟାଲ ଯାଇଥିଲେ । ଶାହରୁଖଙ୍କ ସାହସିକ ସହଯୋଗ ପାଇଁ ସେଦିନ ଅର୍ଚ୍ଚନା ଏକ ବଡ଼ ଦୁର୍ଘଟଣାରୁ ବଢି ଯାଇଥିଲେ । ଏ ନେଇ ତାଙ୍କୁ ଯେତେ ପ୍ରଶଂସା କରିବି ତାହା ସେତେ କମ୍ ହେବ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଏହି ସହଯୋଗକୁ ମୁଁ ସାରା ଜୀବନ ଭୁଲିପାରିବି ନାହିଁ । ଏହି ଦୁର୍ଘଟଣାରେ ଅର୍ଚ୍ଚନାଙ୍କର ହାତ ଏବଂ ଗୋତର ପାଖାପାଖି ୧୫ ପ୍ରତିଶତ ପୋତି ଯାଇଥିଲା । ଇନଫେକସନ ଭୟରେ ତାଙ୍କୁ କିଛି ଦିନ ଆଇସିୟୁରେ ରଖାଯାଇଥିଲା । ପରେ ସେ ସୁସ୍ଥ ହୋଇ ଫେରିଥିଲେ ।'

ବାଣୀଙ୍କ ସ୍ୱେଶାଲ ପ୍ରାକ୍ଟିସ

ବାଣୀ କପୁରଙ୍କୁ ନେଇ ଏବେ ଚର୍ଚ୍ଚା । ଯା ପଛରେ ସେମିତି କାରଣ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । କଥା କ'ଣ କି ସେ ନିକଟରେ ଏକ ନୂଆ ସିନେମା ସାଇନ୍ କରିଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ସଂଯୋଜିତ ଏକ ରୋମାଣ୍ଟିକ ଗୀତରେ ସେ କିପରି ଠିକ୍ ଭାବରେ ତ୍ୟାଗ୍ କରିପାରିବେ ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରାକ୍ଟିସ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ପୁଣି ଏଥିପାଇଁ ନିଜର କେତେକ ରୁଚୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାମକୁ କ୍ୟାନସେଲ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୋଇଛନ୍ତି । ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ବାଣୀ କହନ୍ତି, 'ଏହି ଫିଲ୍ମର ଗାଇଟଲ ଫାଇନାଲ ହୋଇନାହିଁ । ହେଲେ ଏହାର ଗୀତଗୁଡ଼ିକ ମୋ ମନକୁ ଛୁଇଁ ପାରିଛି । ତେଣୁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ କିପରି ଶୀଘ୍ର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ କଣ୍ଠିଏ ଦେବି ସେ ନେଇ ପ୍ରାକ୍ଟିସ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଇଛି । ବିଶେଷତାବଦ୍ଧେ ଏଥିରେ ସଂଯୋଜିତ ଏକ ରୋମାଣ୍ଟିକ ଗୀତକୁ ନେଇ ମୁଁ ବେଶ୍ ଉତ୍ସାହିତ ଅଛି । ପୁଣି ତା' ପାଇଁ ସ୍ୱେଶାଲ ପ୍ରାକ୍ଟିସ ଆରମ୍ଭ କରିଛି । ଏହି ଅନଗାଇଟଲଡ୍ ଫିଲ୍ମରେ ଦର୍ଶକ ମୋତେ ଏକ ରୋମାଣ୍ଟିକ ଭୂମିକାରେ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବେ । ତେବେ ଏଥିରେ ସୋନାକ୍ଷୀଙ୍କ ତ୍ୟାଗ୍ ଦର୍ଶକଙ୍କୁ କେତେ ପ୍ରଭାବିତ କରୁଛି ତାହା ଜାଣିବା ପାଇଁ କେବଳ ଫିଲ୍ମଟି ରିଲିଜ୍ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ପଡିବ ।'

ସୋନାକ୍ଷୀ

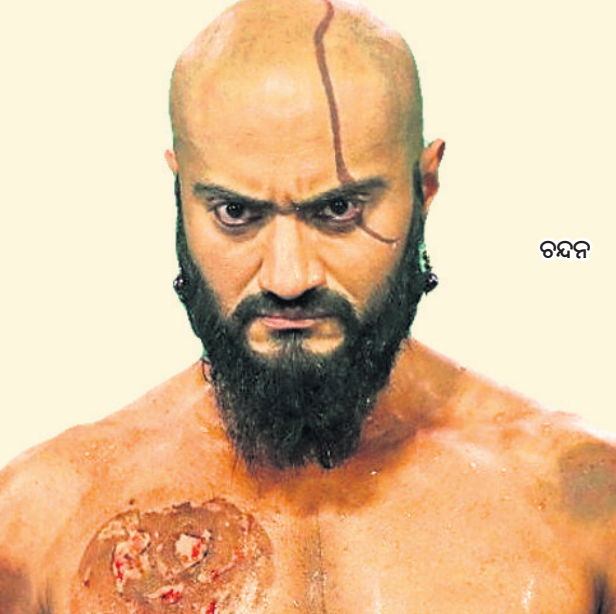

ଖୋଜୁଛନ୍ତି ସୋନାକ୍ଷୀ

ସୋନାକ୍ଷୀ ସିନ୍ହା ଏବେ ଏକ ନୂଆ ମିଶନ ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି । ତାହା କ'ଣ ପାଇଁ ଜାଣନ୍ତି ? ଏକମ ଦମଦାର ନାରୀ ଚରିତ୍ର ସମ୍ଭାନରେ ଅଛନ୍ତି ସେ । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ, ଏହି ରୋଲ୍ ସହ କାହାଣୀ ମଧ୍ୟ ସେମିତି ମନକୁ ଆଣି ହେବା ଦରକାର । ତେଣୁ ଉଭୟ ରୋଲ୍ ଏବଂ କାହାଣୀ ସମ୍ଭାନରେ ଅଛନ୍ତି ଏହି ଦବକ୍ସ ଗର୍ଲ । ପୁଣି କାହାଣୀଟି କଣେ ନାରୀର ସଂଘର୍ଷମୟ ଜୀବନ ଉପରେ ହେବା ଦରକାର । ଏଭଳି ମିଶନ ବିଷୟରେ ସୋନାକ୍ଷୀ କହନ୍ତି, 'କଣେ ନାରୀର ସଂଘର୍ଷମୟ ଜୀବନକୁ ନେଇ ଆଧାରିତ କାହାଣୀଟିଏ ଖୋଜୁଛି । ମୋ ମତରେ ଏଭଳି କାହାଣୀକୁ ଆଧାର କରି ନିର୍ମିତ ଫିଲ୍ମରେ ଆଜି କିଛି କରିବାର ମଜା ସତରେ ନିଆରା । ଅବଶ୍ୟୟ ଭିତରେ ମୁଁ ସେପରି କେତୋଟି ସିନେମାରେ ଆଜି କରିସାରିଛି । ସେହି ଫିଲ୍ମଗୁଡ଼ିକୁ ଦର୍ଶକ ପ୍ରଶଂସା କରିଛନ୍ତି । ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେପରି ଏକ ଭିନ୍ନ ଧରଣର କାହାଣୀ ସମ୍ଭାନରେ ମୁଁ ରହିଛି । ଯଦି ଏପରି କିଛି ବାୟୋପିକ୍ ମିଳେ ତାହା ଆହୁରି ଭଲ । ମୋ ମତରେ ଏଭଳି ସିନେମାରୁ କେବଳ ଦର୍ଶକ ନୁହଁନ୍ତି ସମାଜ କିଛି ଶିଖିପାରିବ ।'

କଳାପାହାଡ

ଇତିହାସର ପୃଷ୍ଠା ଲେଉଟାଇଲେ କଳାପାହାଡର ଛାତିଥରା କାର୍ଯ୍ୟ ଆଖି ସାମନାକୁ ଆସିଥାଏ । ପ୍ରତିଶୋଧ ପରାୟଣ ହୋଇ ସେ କେତେ ମନ୍ଦିରକୁ ଛାରଖାର କରିଦେଇଛି ତାହାର ହିସାବ ନାହିଁ । ଏଭଳି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଜୀବନାଳୁ ନେଇ ନିର୍ମିତ ହେଉଛି ଓଡ଼ିଆ ସିନେମା 'କଳାପାହାଡ' । ଏହାର ଚାଇଟଲ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରୁଛନ୍ତି ଚନ୍ଦନ କର । ଏହି ଭୂମିକା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେବାକୁ ପଡିଛି ଏବଂ ତା' ସହ ଦାଢ଼ି ମଧ୍ୟ ବଢ଼ାଇଛନ୍ତି । ଏସବୁଟି ଏକ୍ସପେକ୍ଟେନସନ୍ସ ବ୍ୟାନରରେ ଉଚ୍ଚ ଫିଲ୍ମର ଶୁଟିଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ଓଡ଼ିଶାର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଚାଲୁ ରହିଛି । ବିତ୍ତରୋଳନ ସହ ପ୍ରଯୋଜକ ସାଜିଛନ୍ତି ପ୍ରଦୀପ ସାହୁ । ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଭାର ସମ୍ଭାଳିଛନ୍ତି ବି. ଶ୍ରୀବତ୍ସ । ଫିଲ୍ମର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଅଛନ୍ତି ଦେବାଶିଷ ଜେନା । ଗୀତ ସହ ସଂଳାପ ରଚନା କରିଛନ୍ତି ଡା. ନିର୍ମଳ ନାୟକ । ସଂଯୋଜିତ ଗୀତଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ୱର ଦେଇଛନ୍ତି ମଳୟ ମିଶ୍ର । ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରର ବିଭିନ୍ନ ଭୂମିକାରେ ଚନ୍ଦନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ସ୍ନିଗ୍ଧା ମହାନ୍ତି, ଦେବା ବାରିକ, ଜୀବନ ପଣ୍ଡା, ଅଜୟ ପଟ୍ଟେଲ (ଛତିଶଗଡ), ଅଭିନବ ସିଂ, ଶ୍ରୀକାମର ଜେନା ଏବଂ ପବିତ୍ର ପଣ୍ଡା ପ୍ରମୁଖ କଳାକାର ଅଭିନୟ କରିଛନ୍ତି ।

ଚନ୍ଦନ

ବାଣୀ

ପୂଜାରେ ମନ

କାର୍ତ୍ତିକ ଆରିୟନଙ୍କର ଏକ ଅଭ୍ୟାସ ଅଛି । ତାଙ୍କ ଅଭିନୀତ କୌଣସି ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ରିଲିଜ୍ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ସେ ମନ୍ଦିର ଯାଇ ପୂଜାର୍ଚ୍ଚନା କରିବାକୁ ଭୁଲନ୍ତି ନାହିଁ । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ କୌଣସି ଫିଲ୍ମ ସାଇନ୍ କରିବା ପରେ ସେ ମନ୍ଦିର ଯାଇଥାଆନ୍ତି । ନିଜର ଏଭଳି ଅଭ୍ୟାସ ବିଷୟରେ କାର୍ତ୍ତିକ କହନ୍ତି, 'ମନ୍ଦିର ଯିବା ପିଲାଟି ଦିନରୁ ମୋର ଅଭ୍ୟାସ । ତାହାକୁ ଏବେ ମଧ୍ୟ ବଜାୟ ରଖୁଛି । ମେ' ୨୦ରେ ମୋ ଅଭିନୀତ 'ଭୁଲ ଭୁଲେୟା-୨' ରିଲିଜ୍ ହୋଇଛି । ପ୍ରାରମ୍ଭରୁ ମଧ୍ୟ ଫିଲ୍ମଟି ଭଲ ବିକ୍ରେୟ କରୁଛି । ଏହା ପ୍ରିମୟର ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ମନ୍ଦିର ଯାଇଥିଲି । ସେହି ସମୟରେ ମୋର ଭେଟ ହୋଇଥିବା କେତେଜଣ ସାମ୍ବାଦିକଙ୍କୁ ଏ ବିଷୟରେ କହିଥିଲି । ମୁଁ କଣେ ଠାକୁର ବିଶ୍ୱାସୀ । କୌଣସି କାମ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ସେମିତି ହେଲେ ଠାକୁରଙ୍କୁ ପୂଜା କରି ସେହି କାମ ଆରମ୍ଭ କରିଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ କାର୍ତ୍ତିକ ଶୁଟିଂ ଚାଲିଥିବା 'ଶେହେଜାଦେ' ଫିଲ୍ମରେ ଅଭିନୟ କରୁଛନ୍ତି ।

କାର୍ତ୍ତିକ

କହିଦାମନା ଅକାଟୋଷ

ୟାମି ଗୋତମଙ୍କର ଏକ ଅବଶୋଷ ରହିଯାଇଛି । ପାଠ ପଢ଼ିବା ସମୟରେ ସେ ଓକିଲ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା ରଖୁଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସେ କଣେ ପ୍ରଶାସନିକ ଅଧିକାରୀ ହେବାକୁ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଲେ । ହେଲେ ଶେଷରେ ଅଭିନୟକୁ ଆପଣେଇ ନେଇଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଅଭିନୀତ ପ୍ରଥମ ହିନ୍ଦୀ ସିନେମା ଥିଲା 'ଭିକି ଡୋନର' । ଏହାପୂର୍ବରୁ ସେ କଳତ ଫିଲ୍ମ 'ଉଲ୍ଲାସ ଉସାହ'ରେ ଅଭିନୟ କରିସାରିଥିଲେ । ୨୦୧୨ରେ ସେ ବଲିଉଡରେ ଏଣ୍ଟ୍ରି କରିଥିଲେ ଯାମି । ଇତି ମଧ୍ୟରେ ଦେଖି ଦେଖି ନଅ ବର୍ଷ ବିତିଗଲାଣି । ଆଉ ନିଜର ଏହି ଅଭିନୟ କ୍ୟାରିୟରକୁ ନେଇ ବେଶ୍ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଅଛନ୍ତି ସେ । ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ଯାମି କହନ୍ତି, 'ଯା ଭିତରେ ନଅ ବର୍ଷ ବିତିଗଲାଣି, ହେଲେ ଜଣାପଡୁନାହିଁ । ପାଠ ପଢ଼ିଲା ବେଳେ ତ ଓକିଲ ନ ହେଲେ ଆଇଏଏସ ଅଫିସର ହେବାକୁ ଚାହିଁଥିଲି । ତାହା ତ ହୋଇପାରିଲା ନାହିଁ । ଶେଷରେ ଆଜିକୁ ଆପଣେଇ ନେଇଛି । ହିନ୍ଦୀ ସିନେମାରେ ଆଜି ମୁଁ ଚିତ୍ତ୍ୱି ରହିଛି କେବଳ ଦର୍ଶକଙ୍କ ପାଇଁ । ସେମାନେ ମୋତେ ଯେଉଁ ଭଲ ପାଇବା ଦେଇଛନ୍ତି ତାହାକୁ ମୁଁ କଦାପି ଭୁଲି ପାରିବି ନାହିଁ ।' ଅବସର ମିଳିଲେ ଯାମି ଗୀତ ଶୁଣିବାକୁ ଏବଂ ଘର ସଜାଇବାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ।

ୟାମି

ଦରମା ଟଙ୍କାରେ ଅମୂଲ୍ୟ କିଛି ଖାଇଥିଲି

ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର

ମୟୂରଭଞ୍ଜ ଜିଲ୍ଲା ବଣପାହାଡ଼ଘେରା କପ୍ପିପଦାର ଏକ ଗରିବ ବାଣୀ ପରିବାରରେ ମୋ ଜନ୍ମ ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀରେ ପଢ଼ିଲାବେଳେ ବାପା ଅତୀତ କୁଆଡ଼େ ନିରୁଦ୍ଧିଷ୍ଟ ହୋଇଗଲେ। ଚାରି ଭଉଣୀଙ୍କ ପରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିବାରୁ ଏବଂ ସ୍ୱଭାବରେ ଶାନ୍ତ ଓ ପଢ଼ାରେ ଆଗ୍ରହୀ ଥିବାରୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ସ୍ନେହ, ଶ୍ରଦ୍ଧା ପାଇ ପଢ଼ାକୁ ଅନୁପସ୍ଥିତିକୁ ପାସୋରି ଯାଉଥିଲି। କେବଳ ପାଠ ହୁଏ, ସଂଗୀତ, ଅଭିନୟ, ଲେଖାଲେଖି, ଚିତ୍ରାଙ୍କନ, କ୍ରିକେଟ ଖେଳ ଆଦିରେ ପାରଦର୍ଶିତା ଲାଭକରି ଅନେକ ପ୍ରଶଂସା ମଧ୍ୟ ସାଉଁଟୁଥିଲି। ମାଟ୍ରିକରେ ଭଲ ରେଜଲ୍ଟ କରିବା ପରେ ବାଲେଶ୍ୱର ଫକୀରମୋହନ କଲେଜ ଓ ପରେ ଉତ୍କଳ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ଏମ୍.ଏ., ବାରିପଦାରୁ ବି.ଇଡି, ବାଲେଶ୍ୱରରୁ ଏକ ମ୍ୟାନେଜମେଣ୍ଟ କୋର୍ସରେ ଡିପ୍ଲୋମା କରି ବାରିପଦାରେ ଥିବା ମୋର ଜଣେ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ମ୍ୟାନେଜମେଣ୍ଟ ଇନ୍ଷ୍ଟିଚ୍ୟୁଟରେ ଅବୈତନିକ ଅଧ୍ୟାପକ ଭାବେ ପ୍ରଥମେ କିଛିଦିନ କାମ କଲି। ତା’ ପରେ ୨୦୦୦ ମସିହାରେ ଓଡ଼ିଶା ପୋଲିସ ବିଭାଗରେ ସର୍ଜେଣ୍ଟ (ସର୍ବ ଇନ୍ସପେକ୍ଟର ର୍ୟାଙ୍କ) ହିସାବରେ ଯୋଗଦେଲି। ଜୀବନରେ କେବେ ବି ପୋଲିସ୍‌ଟିସ ହେବି ବୋଲି ଭାବି ନ ଥିଲି। କାରଣ ବି.ଇଡି କରିଥିବାରୁ ଏବଂ ମୋର ସ୍ୱଭାବ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ପୁଣି ଶିକ୍ଷକଟିଏ ହେବି ବୋଲି ଏକପ୍ରକାର ସ୍ଥିର କରିସାରିଥିଲି। ଯାହାହେଉ ଶେଷରେ ସରକାରୀ ଚାକିରିଟିଏ ପାଇଲି ଏବଂ ଜର୍ବନି ଲେଟରଟି ହାତରେ ଧରି ଖୁସିରେ କାନ୍ଦି ପକାଇଥିଲି। ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଏକ ଇଚ୍ଛା ଥାଏ, ଚାକିରି କରି ପ୍ରଥମ ଦରମା ପାଇଲେ ଅମୂଲ୍ୟ କରିବି, ସମୂହ କରିବି ବୋଲି। କିନ୍ତୁ ମୋର ଏକ ଅଜବ ଇଚ୍ଛା ଥିଲା। ମୋ ହାତକୁ ପ୍ରଥମ ଦରମା ଆସିଥିଲା ଏକାଥରକେ ଦେଢ଼ମାସର। କାରଣ ମୁଁ ଫେବୃଆରୀ ୧୪ରେ ଜର୍ବନି କରିଥିବାରୁ ଏପ୍ରିଲ ମାସରେ ଏକାବେଳକେ ଦେଢ଼ମାସର ଦଶହଜାର ପାଖାପାଖି ଦରମା ପାଇଥିଲି। ଅନୁଗୋଳ ପୋଲିସ ଟ୍ରେନିଂ କଲେଜରେ ସେତେବେଳେ ଟ୍ରେନିଂ ନେଉଥାଏ। ଟ୍ରେନିଂ ନ

ସରିବା ଯାଏ ଦୀର୍ଘ ଦଶମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଛୁଟି ମିଳିବାରେ ପ୍ରବଳ କଟକଣା ଥାଏ। ମୋର ପ୍ରଥମ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଥିଲା ଗାଁରେ ରହୁଥିବା ମା’ ନିକଟକୁ ଟଙ୍କା ପଠେଇବା। ତେଣୁ ଦରମା ପାଇଲା ପରେ ପ୍ରଥମେ ୧୪୦୦ ଟଙ୍କା ମା’ ପାଖକୁ ମନିଅର୍ଡର କରିଥିଲି ଏବଂ ତା’ପରେ ପିଲାଦିନରୁ ପ୍ରଥମ ଦରମାକୁ ନେଇ ମୋ ମନରେ ଥିବା ଏକ ଅଜବ ଖୁଆଲକୁ ପୂରଣ କରିବାକୁ ବାହାରିପଡ଼ିଲି। ନିକଟସ୍ଥ ଦୋକାନକୁ ଯାଇ ୨୦୦ ଗ୍ରାମର ଅମୂଲ୍ୟ ପ୍ୟାକେଟ୍‌ଟିଏ କିଣି ଆଣିଲି। ଆମେ ଗୋଟିଏ ବାରାକ୍‌ରେ ୧୯ ଜଣ ଷ୍ଟାଫ୍ ରହୁଥିଲୁ। ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ୟାକେଟ୍‌ଟି ଦେଖେଇ ଜୋରରେ କହିଥିଲି “ସାଙ୍ଗମାନେ, ମୋର ପିଲାଦିନରୁ ଇଚ୍ଛା ଥିଲା ପ୍ରଥମ ଦରମାରେ ଅମୂଲ୍ୟ କିଛି ମନଭରି ଖାଇବି ବୋଲି। ଏଇ ଦେଖ ଖାଇଛି। କିଏ ଖାଇବ ଆସ।” ଏହା କହି ପରମ ତୃପ୍ତିରେ ଶୁଖୁଳା ଅମୂଲ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଖାଇଗଲିଲି। ଦୁଇ ତିନିଜଣ ସାଙ୍ଗ ଆସି ମୋ’ ସହ ଭାଗ ମଧ୍ୟ ହେଲେ। ସତରେ ସେଦିନର ଘଟଣାଟି ମୋ ପାଇଁ ଏକ ଅତୁଳ୍ୟ ସ୍ମୃତି ହୋଇ ରହିଛି ଆଉ ତରକାଳ ରହିଥିବ। ତେବେ ସେ ଯାହା ବି ହେଉ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ଭୁବନେଶ୍ୱର ପୋଲିସ କମିଶନରେରେ ଏସିପି(ସୁରକ୍ଷା) ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ରହିବା ସହ ସମୟ ବାହାର କରି କିଛି ଗପ, କବିତା, ପ୍ରବନ୍ଧ, ସଙ୍ଗୀତ ରଚନା ମଧ୍ୟ କରେ। ଏଥିସହିତ କେତେକ କାର୍ତ୍ତୁନ ତ୍ୟାନେଲ୍ ପାଇଁ କାହାଣୀ ଓ ସଂଳାପ ବି ଲେଖେ। ‘ରାଗ ବସନ୍ତ, ଅସୁରାଗ’ ହେଉଛି ମୋର ଦୁଇଟି ଗଳ୍ପ ସଂକଳନ। ସେହିପରି ‘ନିଃଶବ୍ଦ ଖଣ୍ଡକାର, ନୀଳାଭ ଦିଗନ୍ତ, ଅସ୍ତଲଗ୍ନା, ଭଗ୍ନ ତେଶୋର ଉଡ଼ାଣ’ ହେଉଛି ମୋ ଲିଖିତ ୪ଟି କବିତା ସଂକଳନ। ନିଜର ଏହି ସାହିତ୍ୟକୃତି ପାଇଁ ଓଡ଼ିଶାର ବିଭିନ୍ନ ଅନୁଷ୍ଠାନ ତରଫରୁ ବହୁ ପୁରସ୍କାର ଓ ସମ୍ମାନ ମଧ୍ୟ ମିଳିଛି; ଯାହା ମୋତେ ସାହିତ୍ୟ ଜଗତରେ ଆସୁରି ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାକୁ ପ୍ରେରଣା ଯୋଗାଇଛି। - ଅଧିଷ୍ଠା

କବି, ଗାଳ୍ପିକ ତଥା ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀ ଯଶୋବନ୍ତ ସେଠୀ ନିଜ ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର ସମ୍ପର୍କରେ ଯାହା କୁହନ୍ତି...

ଅଜଣା ପ୍ରେମିକା ଭାରି ଚତୁରା, ନିମିଷକେ କଲ୍ୟାଣକୁ ଚୋରି

ସାଥୀ

‘ଅଜଣା ପ୍ରେମିକା ଭାରି ଚତୁରା, ନିମିଷକେ କଲ୍ୟାଣକୁ ଚୋରି’ ହୁଏତ ଏପରି ଲୁଚକାଳି ଖେଳର ହଠାତ୍ ପରିସମାପ୍ତି ଘଟିପାରେ। ହୁଏତ ସେ ଆପଣଙ୍କୁ ଖୋଜି ଖୋଜି ଆପଣଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇପାରେ !

ପ୍ରଶ୍ନ—ମୋ ପ୍ରେମିକା କଥା ଭାବି ଭାବି ଦିନ ବିତି ଯାଉଛି। ମୋର ଏହି ସପନ କେବେ ପୂରଣ ହେବ କହିବେ କି ସାଥୀ

—ଅନିକେତ, ରାଉରକେଲା

ଉତ୍ତର : ପ୍ରେମର ନିଶା ଥରେ ଘାରିଲେ ମନ ସବୁବେଳେ ଆକାଶରେ ଉଡ଼ିବୁଲେ। ଆଉ ସେହି ସମୟରେ ମନକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ସହଜ ହୋଇ ନ ଥାଏ। ଯାହାକୁ ମନକୁ ମନ ଭଲ ପାଇ ବସିଛନ୍ତି ତା’ କଥା ଭାବି ଦିନ ବିତିଯାଉଛି। ତେଣୁ ସେହି ଭାବନା ରାଇଜକୁ ଯେତେ ଶୀଘ୍ର ନିଜକୁ ଦୂରରେ ନିଅନ୍ତୁ । ଯାହାକୁ ମନପ୍ରାଣ ଦେଇ ଭଲ ପାଉଛନ୍ତି ତା’ ବିଷୟରେ ସର୍ବଶେଷ ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରନ୍ତୁ। ଯଦି ଅକମ୍ପାତ ଭେଟ ହେଲା, ତେବେ ଆପଣଙ୍କ ମନର ମାନସୀକୁ ମନର କଥା କହି ଦିଅନ୍ତୁ। ପାଣିପାଗ ଯଦି ଠିକ୍ ରହେ, ତା’ପରେ କେବଳ ଧାଡ଼ି ଦେଖି ମାଡ଼ିଯିବା କଥା।

ପ୍ରଶ୍ନ—ମୋ ପ୍ରଥମ ପ୍ରେମକୁ ମୁଁ ଭୁଲି ପାରୁନି। ଏବେ ମୁଁ ଆଉ ଜଣେ ଝିଅକୁ ଭଲ ପାଇବି ବୋଲି ଚିନ୍ତା କରୁଛି। ଏ ନେଇ ଆଗେଇବା ଠିକ୍ ହେବ ତ ?

—ଦିବାକର ପୁହାଣ, କଟକ

ଉତ୍ତର : ଗୋଟିଏ ପଟେ ଲେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରଥମ ପ୍ରେମକୁ ଭୁଲି ପାରୁନି। ସେପଟେ ପୁଣି ଥରେ ପ୍ରେମ ନଈରେ ଡୁବି ପକାଇବାକୁ ମନ ଉତ୍ତାପିଲା ହେଲାଣି। ଏପରି ଦୁଇ ନାଆରେ ଗୋଡ଼ ଦେଲେ କିଛି ଲାଭ ହେବ ନାହିଁ। ଯେଉଁ ପ୍ରେମରେ ଯୋକା ଖାଇଥିଲେ ସେଭଳି ପ୍ରେମକୁ ଯଦି ସବୁବେଳେ ମନେ ପକାଇବେ ତେବେ ତାହା ମନ ଭିତରେ ସେମିତି ବୁକୁ ବୁକୁ ହୋଇ ଜଳୁଥିବ। ତେଣୁ ସବୁଠାରୁ ଉତ୍ତମ ହେବ ନିଜ ପ୍ରଥମ ପ୍ରେମରେ ପୂର୍ଣ୍ଣହେବ ପକାନ୍ତୁ। ସେହି ପ୍ରେମ ଆଉ ପ୍ରେମିକାକୁ ମନକୁ ପୁରା ପାଶୋରି ଦିଅନ୍ତୁ। ଯଦି ପୁଣି ଥରେ ପ୍ରେମ କରିବାକୁ ମନ ବଳାଇଛନ୍ତି ତେବେ ଏମିତିକା ପ୍ରେମିକାଟିଏ ଖୋଜନ୍ତୁ ଯିଏ ସାରା ଜୀବନ ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ରହିଥିବ।

ପ୍ରଶ୍ନ—ଜଣେ ଝିଅକୁ ମୋ ମନର କଥା ଅନେକ ଥର କହିସାରିଲିଣି। ହେଲେ ଘଟଣା ଆଗକୁ ଆଗଭ ନାହିଁ। କ’ଣ କରିବି ?

—ଅଭିଷେକ, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା

ଉତ୍ତର : ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରେମରେ କେଉଁଠି କେଁ ରହିଯାଉଛି। ଯାହା ଜଣାପଡ଼ୁଛି, ଦୁଇ ପଟରୁ ଗ୍ରାନ୍ ସିନାଲ ରହିଛି। କିନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରେମର ଗାଡ଼ି ଗୋଟିଏ ଜାଗାରେ ଠିଆ ହୋଇଛି। ଯେତେଶୀଘ୍ର ତାହାର କାରଣ ଖୋଜନ୍ତୁ। ନ ହେଲେ ଦିନ ଆସିବ, ସେଭଳି ପ୍ରେମ, ସ୍ନାହସୀନ, ରଙ୍ଗହୀନ ହୋଇପଡ଼ିବ।

ପ୍ରଶ୍ନ—ଲାଜରୁ ପ୍ରେମର ସୃଷ୍ଟି ବୋଲି ଅନେକ କହନ୍ତି। ଏପରି କଥା ପଛରେ ସତ୍ୟତା ରହିଛି କି ?

—ଅଜୟ କୁମାର, ନୂଆପଡ଼ା

ଉତ୍ତର : ପ୍ରେମର ପ୍ରଥମ ପାହାଚରେ ପାଦ ଦେବା ସମୟରେ ଅନେକ ଝିଅ ଲାଜ କରନ୍ତି। ସେହି ଲାଜରେ ହିଁ ପ୍ରେମର ଭିତ୍ତି କଥା ଲୁଚି ରହିଥାଏ। ତାହାକୁ ପଢ଼ିବାକୁ କେବଳ ଟିକେ ବୁଦ୍ଧି ଖଟାନ୍ତୁ। ହୁଏତ ସେହି ଲାଜୁଆ ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ହୁଏତ ଆପଣଙ୍କ ମନ ତା’ ନିକଟରେ ବନ୍ଧା ପଡ଼ିଯାଇପାରେ। ଯଦି କୌଣସି ଝିଅର ଲାଜରୁ ଆପଣ ପ୍ରେମ ସମ୍ପର୍କରେ କିଛି ସୂଚନା ପାଉଛନ୍ତି, ତେବେ ବେଳକାଳ ଦେଖି ବହି ଫିଟ୍ କରିଦିଅନ୍ତୁ। ନ ହେଲେ ଚାନ୍ଦୁଟା ହୁଏତ ହାତରୁ ଖସି ଯାଇପାରେ।

ପ୍ରଶ୍ନ—ଥରେ ଜଣେ ସୁନ୍ଦରୀ ସହ ଭେଟ ହେଲା। କିଛି ସମୟ କଥାବାର୍ତ୍ତାରେ ମୋତେ ଯେମିତି ଲାଗିଲା ସେ ମୋ ମନକୁ କିଣିନେଇଛି। ଆଉ ତା’ ସହ ଭେଟ ହେଉନାହିଁ। ମୁଁ ଏବେ କ’ଣ କରିବି ?

—ସୁଜିତ ନାଥ, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଉତ୍ତର : ଯେତେବେଳେ ସେହି ସୁନ୍ଦରୀ ସହ ଭେଟ ହେଲା, ତାହାର ଠିକଣା ପଚାରି ବୁଝିବାକୁ ବୋଧହୁଏ ଭୁଲି ଯାଇଛନ୍ତି। ଯାହାକୁ ମନ ଦେଇ ବସିଛନ୍ତି ତାହାର କିଛି ଠା’ ଠିକଣା ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ନାହିଁ। ଏମିତି ବି ହୋଇପାରେ ସେହି ସୁନ୍ଦରୀ ମଧ୍ୟ ଆପଣଙ୍କ ମନକୁ ଚୋରି କରିନେଇଛି।

ଆରଡ଼ିରେ ଶିବ ବିବାହ

ସମେତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଭବ୍ୟସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା ଜ୍ଞାପନ କରାଯାଇଥାଏ ।
 ରାଜରାଜେଶ୍ୱରୀ ଓ ରାଜରାଜେଶ୍ୱରୀ ବେଶ- ବିବାହ ଉତ୍ସବର ଅପରାହ୍ନରେ ବାବା ଆଖଣ୍ଡଳମଣିଙ୍କୁ ରାଜରାଜେଶ୍ୱରୀ ଓ ମାତା ପାର୍ବତୀଙ୍କୁ ରାଜରାଜେଶ୍ୱରୀ ବେଶରେ ସଜ୍ଜିତ କରାଯାଇଥାଏ । କଥିତ ଅଛି, ଯେଉଁ ବାବୁଅ ପୁଅ କିମ୍ପା ଝିଅଙ୍କର ବାହାଘର ହୋଇପାରୁ ନାହିଁ ସେମାନେ ଏହି ବେଶ ଦେଖିଲେ ସେମାନଙ୍କର ବିବାହ ଅଳ୍ପଦିନ ମଧ୍ୟରେ ସମାପନ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ଏହି ବେଶ ଦେଖିବା ପାଇଁ ପୀଠରେ ନାହିଁ ନ ଥିବା ଭିଡ଼ ଜମେ ।
ବିରାଟ ପଦ୍ମୁଆରରେ ବରାନୁଗମନ- ସେହିଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଏକ ବିରାଟ ପଦ୍ମୁଆରରେ ବାବାଙ୍କ ଚଳନ୍ତି ପ୍ରତିମାକୁ ସୁସଜ୍ଜିତ ବିମାନରେ ବସ୍ତ୍ରାଣ୍ଡରୁ କନ୍ୟାପିତାଙ୍କ ଗୃହକୁ ନିଆଯାଇଥାଏ । ଲୌକିକ ପରମ୍ପରା ରୀତି ଅନୁସାରେ, ବାଶରୋଶଣି, ଆତସବାଜିରେ ଶୈବପୀଠ ଆରଡ଼ି ଘେରି ଉଠିଥାଏ । ଏହି ଶୋଭାଯାତ୍ରାରେ ଓଡ଼ିଶାର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଥିବା ନୃତ୍ୟ ଓ ବାଦ୍ୟ ଓ କାର୍ତ୍ତନ ଆଦି ପରିବେଷିତ ହୋଇଥାଏ ।
ଦେବ, ଦାନବ, କିନ୍ନର ସାଜନ୍ତି ବରଯାତ୍ରୀ- ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବରାନୁଗମନ ଶୋଭାଯାତ୍ରାରେ ସେବାୟତମାନେ ନିଜକୁ ବିଭିନ୍ନ ଦେବାଦେବୀ, ଦାନବ ଓ କିନ୍ନର ବେଶରେ ସଜ୍ଜିତ କରି ବରଯାତ୍ରୀ ରୂପେ ଯାଇଥାନ୍ତି । ଶୋଭାଯାତ୍ରାରେ ହନୁମାନ ବେଶଧାରୀ ସେବାୟତଙ୍କ ଅଭିନୟ ଖୁବ୍ ଉଚ୍ଚକୋଟୀର ହୋଇଥାଏ ।
ଅର୍ଦ୍ଧରାତ୍ରରେ ହୁଏ ବିବାହ ସମ୍ପନ୍ନ- ବିବାହ ମହୋତ୍ସବ ଦେଖିବାକୁ ଆସୁଥିବା ହଜାର ହଜାର ଶ୍ରଦ୍ଧାଳୁଙ୍କ ପ୍ରତୀକ୍ଷାର ଅନ୍ତ ଘଟେ ଅର୍ଦ୍ଧରାତ୍ରରେ । ପୁଲକେଦିରେ ସ୍ୱୟଂ ଶିବଶମ୍ଭୁ ଭୋଳାଶଙ୍କର ଜଗତ୍‌ଜନନୀ ମାତା ପାର୍ବତୀଙ୍କ ହାତ ଧରନ୍ତି । ପୁରୋହିତଙ୍କ ବିବାହ ମନ୍ତ୍ର ପଠନରେ ସାରା ଆରଡ଼ି ପ୍ରକମ୍ପିତ ହୋଇ ଉଠେ । ବରପିତା ଓ କନ୍ୟାପିତା ଲୋକାତାର ମତରେ ସମୁଦି ମିଳନ ପରେ ପରସ୍ପର କୋଳାଗ୍ରତ ହୁଅନ୍ତି । ଯୌତୁକ ବାବଦରେ କନ୍ୟାପିତା ୨ ଏକର ଶୁଖାନ ଜମି, ୧୦ ହକ ନାଗ, ୨୫ ଗୋଟି ବୃକ୍ଷଭ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଓ ରୌପ୍ୟନିର୍ମିତ ଅଳଙ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତି ।
ଖାଦ୍ୟ ସହ ମୁକୁପାନୀୟ ବସ୍ତ୍ର- ଏହି ଦିନ ପୀଠରେ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବୀ ସଂଗଠନ, ସେବାୟତ ଓ କେତେକ ବଦାନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ମାଗଣାରେ ଖାଦ୍ୟ ଓ ପାନୀୟ ବସ୍ତ୍ର ନିଅନ୍ତି ।
 ତେବେ ଏହି ମହୋତ୍ସବକୁ ଲୋକାଭିମୁଖୀ ତଥା ସଫଳ କରିବା ପାଇଁ ମନ୍ଦିର ପ୍ରଶାସନ, ଜିଲା ପ୍ରଶାସନ, ସେବାୟତମାନଙ୍କ ଭୂମିକା ବେଶ୍ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ରହିଥାଏ ।

-ଦୀପ୍ତିରଞ୍ଜନ ନାୟକ

ଶାସ୍ତ୍ରାନୁସାରେ ଦେବ, ମାନବ, ଦାନବ ସଭିଏଁ ବିବାହ ବନ୍ଧନରେ ଆବଦ୍ଧ ହୁଅନ୍ତି । ଏହି ପାରମ୍ପରିକ ଧାରାକୁ ବଜାୟ ରଖିବା ପାଇଁ କାହିଁ କେଉଁକାଳରୁ ପାଳିତ ହୋଇଆସୁଛି ପବିତ୍ର ଶୀତଳଷଷ୍ଠୀ । ଏହି ପବିତ୍ର ଦିବସରେ ଦେବ ଦେବ ମହାଦେବ ମାତା ସତୀଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଥାନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଓଡ଼ିଶାର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଥିବା ଶୈବପୀଠରେ ଏହି ଉତ୍ସବକୁ ମହାଆଡ଼ମ୍ବର ସହକାରେ ପାଳନ କରାଯାଇଥାଏ । ଭଦ୍ରକ ଜିଲାର ବାବା ଆଖଣ୍ଡଳମଣିଙ୍କ ପୀଠ ଆରଡ଼ିରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଶିବବିବାହ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥାଏ । ଚଳିତ ବର୍ଷ ଜୁନ୍ ୪ ତାରିଖ ଶନିବାର ପବିତ୍ର ଶୀତଳଷଷ୍ଠୀରେ ଏଠାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୈଦିକ ରୀତି ଅନୁସାରେ ଦେବ ଦେବ ମହାଦେବ ଶୈଳସୁତା ମାତା ପାର୍ବତୀଙ୍କ ହାତ ଧରିବେ । ନିୟମାନୁସାରେ ପୂର୍ବଦିନ ଅର୍ଥାତ୍ ଶୁକ୍ରବାର ବାବା ମଣିଙ୍କର ମଙ୍ଗଳକୃତ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ ହେବ । ବାବାଙ୍କୁ ୭ ଜଣ ପତିବ୍ରତା ନାରୀ ହଳଦୀ ପାଣିରେ ସ୍ନାନ କରାଇ ମଙ୍ଗଳକୃତ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପନ କରିବେ ।
ସୁସଜ୍ଜିତ ବିମାନରେ ବରଧରା ଆସେ- ବାହାଘର ଦିନ ପୂର୍ବାହ୍ନରେ କନ୍ୟାପିତାଙ୍କ ବାସଭବନରୁ ପବନସୁତ ହନୁମାନଙ୍କୁ ବରଧରା ବେଶରେ ସଜ୍ଜିତ କରାଯାଇ ଭୋଲ, ମହୁରି, ଘଣ୍ଟ, ଫୁଲଫୁଲି ବାଦ୍ୟର ତାଳେ ତାଳେ ବରପିତାଙ୍କ ଗୃହାଭିମୁଖେ ପଠା ଯାଇଥାଏ । ସେଠାରେ ବରଧରାଙ୍କ

ଦାମୀ ସେନ୍ସିଲ୍

ଗ୍ରାଫ୍ ଭନ୍ ଫେବର-କାଷ୍ଟେଲ୍ ପରଫେକ୍ଟ୍ ସେନ୍ସିଲ୍‌କୁ ଦୁନିଆର ସବୁଠାରୁ ଦାମୀ ପେନ୍‌ସିଲ୍ ଭାବେ ବିବେଚନା କରାଯାଇଥାଏ । କାରଣ ଏହି ପେନ୍‌ସିଲ୍‌ର ଉପର କୋର୍ଟି ପ୍ରାୟ ୨୪୦ ବର୍ଷର ପୁରୁଣା ଏକ ଅଲିଭ୍

ଗଛର କାଠରେ ତିଆରି । ତା' ସହିତ ଏହାକୁ ୧୮ କ୍ୟାରେଟ୍ ସ୍ୱାଇଲ୍ ଗୋଲ୍‌ରେ ଡେକୋରେଟ୍ ବି କରାଯାଇଛି । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ ଉଚ୍ଚ ପେନ୍‌ସିଲ୍‌ରେ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଡିଜାଇନ୍‌ର କ୍ୟାପ୍ ମଧ୍ୟ ରହିଛି, ଯାହାର ଉପରି ଭାଗରେ ତିନୋଟି

ଛୋଟ ଛୋଟ ହୀରା ଲାଗିଛି । ଏଥିସହିତ ଏହି କ୍ୟାପ୍‌ରେ ପେନ୍‌ସିଲ୍‌କୁ କାଟିବା ପାଇଁ କଟ୍‌ରର ସୁବିଧା ଥିଲାବେଳେ ପେନ୍‌ସିଲ୍‌ର ପଛପଟେ ପେନ୍‌ସିଲ୍‌ର ଲେଖାକୁ ଲିଭାଇବା ପାଇଁ ରବରର ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ସେଥିପାଇଁ ଏହି ପେନ୍‌ସିଲ୍‌ଟିର ଦାମ୍ ପ୍ରାୟ ୧୨,୮୦୦ ଡଲାର୍ ରଖାଯାଇଛି ।

ଜ୍ୟୋତିମୟୀ

ସୂଚନା
 ଏଠାରେ ଫଟୋ ପ୍ରକାଶ
 ପାଇବା ପାଇଁ କିଛି ଟଙ୍କା
 ଦେବାକୁ ପଡ଼େନାହିଁ ।
 ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ଫଟୋ
 ହିଁ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ।

ହାଠ ହାଠ

ଥରେ ହିଁ କ୍ଲାସ ଚାଲିଥିଲା ।
 ଶିକ୍ଷକ ପିଲାଙ୍କୁ ପଢ଼ାଉଥିଲେ
 ଦିଲ୍ଲୀରେ କୁତବମିନାର
 ଅଛି । ସେହି ସମୟରେ
 ପପୁ ଶୋଇଥିଲା । ଶିକ୍ଷକ
 ତା ପାଖକୁ ଯାଇ ତା କାନ
 ଧରି ପଚାରିଲେ-ମୁଁ କ'ଣ
 ପଢ଼ାଉଥିଲି ଏବେ କହିଲୁ ?
 ପପୁ: ସାର୍, ଦିଲ୍ଲୀରେ 'କୁତା
 ବିମାର' ହେ ।

ପପୁ :ମ୍ୟାମ୍ ମୁଁ ପରୀକ୍ଷାରେ ଫେଲ୍
 ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛି ।
 ମ୍ୟାଡମ୍: କାହିଁକି ?
 ପପୁ: ବାପା କହିଛନ୍ତି ଫାଷ୍ଟ ହେଲେ
 ସାଇନ୍, ସେକେଣ୍ଡ କ୍ଲାସ ପାଇଲେ
 ଆମ୍ଭେ ଯଦି ଫେଲ ହେବୁ ତେବେ
 ତୋ ବାହାଘର କରାଇଦେବି ।

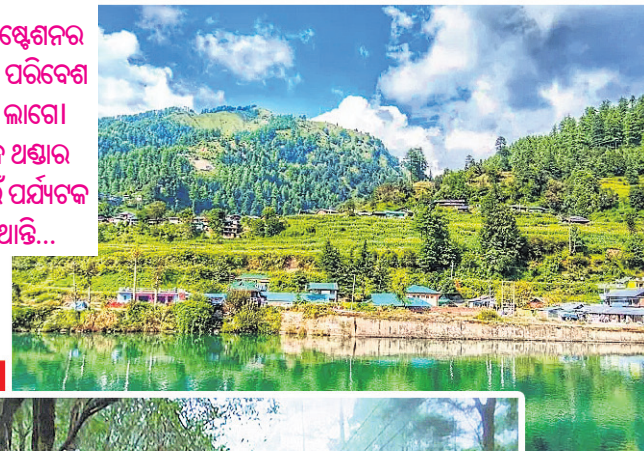
ସ୍ତ୍ରୀ: ମୁଁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଏତେ ପୂଜା
 କରୁଛି ହେଲେ ସେ ମୋତେ
 ଦର୍ଶନ ଦେଉନାହିଁ । ସ୍ତ୍ରୀମା:
 ଥରେ ତୁମେ ମାରାକ ପରି
 ବିଶ ପିଇ ଦେଖିବ ଭଗବାନ୍
 ତୁମକୁ ଦର୍ଶନ ଦେବା ସହ
 ତାଙ୍କ ସାଥରେ ନେଇକି
 ଯିବେ ।

ଆପଣଙ୍କ ମୁହଁ ମତେଲ ମିରରରେ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ
 ଯୋଗାଯୋଗ: ଧରତ୍ରୀ ଛୁଟିଦିନ, ବି-୧୫ ରସୁଲଗଡ଼
 ଶିଳ୍ପାଞ୍ଚଳ, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୫୧୦୧୦
 ଫୋନ ନଂ: (୦୬୭୪) ୨୫୮୦୧୦୧

ଗ୍ରୀଷ୍ମରେ ଶୈଳନିବାସ ଭୂମଣ

ଶୈଳନିବାସ ବା ହିଲ୍ ଷ୍ଟେଶନର ଆକର୍ଷଣୀୟ ପ୍ରାକୃତିକ ପରିବେଶ କାହାକୁ ବା ଭଲ ନ ଲାଗେ। ଖାସ୍ କରି ଖରାଦିନେ ଥଣ୍ଡା ଅନୁଭବ ପାଇବା ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଏଠାକୁ ଧାଇଁ ଆସିଥାନ୍ତି...

ଖରାଦିନେ ମନ ଚାହେଁ ଏମିତି କୌଣସି ସ୍ଥାନକୁ ବୁଲି ଯିବାକୁ ଯେଉଁଠି ଖରାର ତେଜ ଖୁବ୍ କମ୍ ଥିବ ଆଉ ତା' ସାଙ୍ଗକୁ ଶୀତଳ ପବନର ସ୍ପର୍ଶ ମିଳୁଥିବ। ଏଥିପାଇଁ ଶୈଳନିବାସଠାରୁ ଭଲ ସ୍ଥାନ ଆଉ କ'ଣ ହୋଇପାରେ। ତେଣୁ ଏଠାରେ ସେମିତି କେତୋଟି ପ୍ରମୁଖ ଶୈଳନିବାସ ସମ୍ପର୍କରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଗଲା ; ଯେଉଁଠାକୁ ବୁଲିଗଲେ ଖରାଦିନେ ବି ବେଶ୍ ଆରାମ ଲାଗିବ...

*** ଓଲି:** ଉତ୍ତରାଖଣ୍ଡର ଚମୋଲୀ ଜିଲ୍ଲାରେ ଅବସ୍ଥିତ ଓଲି ହେଉଛି ସ୍ଥାନୀୟ ଏକ ଲୋକପ୍ରିୟ ଶୈଳନିବାସ। ତେଣୁ କରି ବର୍ଷସାରା ଏଠାକାର ଜଳବାୟୁ ବେଶ୍ ଶୀତଳ ରହିଥାଏ। ଖାସ୍ କରି ଖରାଦିନେ ଏଠାକୁ ବୁଲି ଆସିଲେ ଦେହମନକୁ ଖୁବ୍ ଶାନ୍ତି ମିଳିଥାଏ। ତା'ଛଡ଼ା ଏହା ଏକ ଲୋକପ୍ରିୟ ସିଂ ପଏଣ୍ଟ ଭାବେ ମଧ୍ୟ ଜଣାଶୁଣା। ବିଶେଷକରି ଶୀତଦିନେ ଏଠାରେ ହେଉଥିବା ତୁଷାରପାତରେ ସିଂ କରିବାର ମଜା ହିଁ କିଛି ନିଆରା ଅନୁଭୂତି ଦେଇଥାଏ ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କୁ। ତା'ଛଡ଼ା କୋଶୀମଠ, ତପୋବନ, ନନ୍ଦା ଦେବୀ, ମାନା ପର୍ବତ, ଓଲି ଆର୍ଟିଫିସିଆଲ୍ ଲେକ୍ ଇତ୍ୟାଦି ହେଉଛି ଏଠାକାର କେତୋଟି ପ୍ରମୁଖ ପର୍ଯ୍ୟଟନସ୍ଥଳ।

*** ସକଲେଶପୁର:** କର୍ନାଟକର ହାସନ ଜିଲ୍ଲା ଅନ୍ତର୍ଗତ ଏକ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଶୈଳନିବାସ ହେଉଛି ସକଲେଶପୁର। ଅପୂର୍ବ ପ୍ରାକୃତିକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟରେ ଭରା ଏହି ପର୍ବତୀୟ ପର୍ଯ୍ୟଟନସ୍ଥଳୀରେ ରହିଛି ଅନେକ ମନଛୁଆଁ ଦର୍ଶନୀୟସ୍ଥାନ। ବିଶେଷକରି କର୍ପି, ଅଲେଇତ, ଗୋଲମରିତ ତଥା ଏରିକା ପାମ୍ ଗାଷ ପାଇଁ ଏହି ସ୍ଥାନର ରହିଛି ଭିନ୍ନ ଏକ ପରିଚୟ। ତା'ଛଡ଼ା ଖରାଦିନେ ଏଠାକାର ଶୀତଳ ଜଳବାୟୁ ଦେହ ଓ ମନକୁ ବେଶ୍ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ। ତେଣୁ ଅନ୍ୟଦିନ ତୁଳନାରେ ଖରାଦିନ ଆସିଲେ ଏଠାରେ ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କର ବେଶ୍ ଭିଡ଼ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ।

*** ମଡିକେରା:** ମନୋରମ ପ୍ରାକୃତିକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଲୋକପ୍ରିୟତା ହାସଲ କରିଥିବା ମଡିକେରା ହେଉଛି କର୍ନାଟକର କୋଡ଼ଗୁ ଜିଲ୍ଲାରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏକ ଶୈଳନିବାସ ଚାନ୍ଦନ। ସମୁଦ୍ର ପତ୍ତନଠାରୁ ପ୍ରାୟ ୧୧୫୦ ମିଟର ଉଚ୍ଚରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏହି ଚାନ୍ଦନରେ ଦେଖିବାକୁ ରହିଛି ଅନେକ ପାହାଡ଼, ଝରଣା, ସବୁଜ ବନାନୀ, କର୍ପି ବଗିଚା, ଐତିହାସିକ ତଥା ଧାର୍ମିକ ସ୍ଥଳ। ଖାସ୍ କରି ଏଠାକାର ଅଧିକ ଝରଣା, ମଡିକେରା ଦୁର୍ଗ, ରାଜା କି ସିର୍ (ଯେଉଁଠାରେ କୋଡ଼ଗୁର ରାଜା ବସି ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତର ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖୁଥିଲେ) ତଥା କର୍ପି ବଗିଚା ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କୁ ଖୁବ୍ ଆକର୍ଷିତ କରିଥାଏ। ଖାସ୍ କରି ଖରାଦିନେ ଏଠାକାର ଜଳବାୟୁ ବୁଲାଇ କରିବାକୁ ବେଶ୍ ଅନୁକୂଳ ରହୁଥିବାରୁ ଏହି ସମୟରେ ଆଗନ୍ତୁକଙ୍କର ପ୍ରବଳ ଭିଡ଼ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ।

*** ମାଥେରାନ୍:** ଏହା ହେଉଛି ମହାରାଷ୍ଟ୍ରର ଏକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଶୈଳନିବାସ। ସମୁଦ୍ରପତ୍ତନଠାରୁ ପ୍ରାୟ ୮୦୦ ମିଟର ଉଚ୍ଚତାରେ ଥିବା

ଏହି ଶୈଳନିବାସରେ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ପ୍ରାୟ ୪୦ଟି ପଏଣ୍ଟ, ଦୁଇଟି ହ୍ରଦ, ଦୁଇଟି ପାର୍କ ତଥା ୪/୫ଟି ପ୍ରମୁଖ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପର୍ଯ୍ୟଟନସ୍ଥଳୀ ଦେଖିବାକୁ ପାଇପାରିବେ। ତା'ଛଡ଼ା ଏଠାରେ ଥିବା ସନ୍ସେଟ୍ ପଏଣ୍ଟ ବି ଖୁବ୍ ଆକର୍ଷକ ଲାଗିଥାଏ। ଟ୍ରେକିଂ ପ୍ରିୟ ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କ ପାଇଁ ଏଠାରେ ରହିଛି ଅନେକ ସୁବିଧା ଓ ସୁଯୋଗ। ଖାସ୍ କରି ଖରାଦିନେ କଟାଇବା ପାଇଁ ଏହା ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ସ୍ଥାନ ହୋଇଥାଏ।

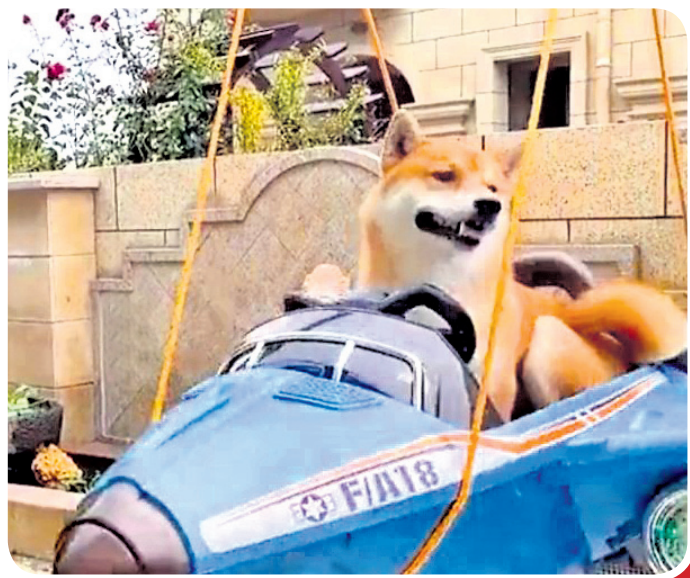
*** ମାଉଣ୍ଟ ଆବୁ:** ସବୁଜ ବନାନୀ ତଥା ଉଚ୍ଚ ପାହାଡ଼ ଦ୍ୱାରା ଘେରି ହୋଇ ରହିଥିବା ରାଜସ୍ଥାନସ୍ଥିତ ଏହି ଶୈଳନିବାସଟିର ପରିବେଶ ଖରାଦିନେ ବେଶ୍ ଆରାମଦାୟକ ରହିଥାଏ। ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଏଠାକାର ପ୍ରାକୃତିକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟକୁ ଉପଭୋଗ କରିବା ସହ ଏଠାରେ ଥିବା ଏକାଧିକ ଐତିହାସିକ ମନ୍ଦିର, ଦୁର୍ଗ ତଥା ମାଉଣ୍ଟ ଆବୁ

ବନ୍ୟପ୍ରାଣୀ ଅଭୟାରଣ୍ୟ ବୁଲି ଦେଖିବାର ମଜା ମଧ୍ୟ ନେଇପାରିବେ।

*** ପଞ୍ଚଗନୀ:** ମହାରାଷ୍ଟ୍ରର ସତାରା ଜିଲ୍ଲାରେ ରହିଛି ଏହି ଶୈଳନିବାସ। ସମୁଦ୍ରପତ୍ତନଠାରୁ ପ୍ରାୟ ୧୨୯୩ ମିଟର ଉଚ୍ଚତାରେ ଥିବା ଏହି ସ୍ଥାନରେ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଟେରୁଲ୍ ଲ୍ୟାଣ୍ଡ, ସିଡ଼ନା ପଏଣ୍ଟ, ପାର୍ସୀ ପଏଣ୍ଟ, ଡେଭିଲ୍ସ କିଚେନ୍, ମାପୋ ଗାର୍ଡେନ୍ ଇତ୍ୟାଦି ଲୋକପ୍ରିୟ ପର୍ଯ୍ୟଟନସ୍ଥଳୀ ଦେଖିବାକୁ ପାଇପାରିବେ। ମନୋରମ ପରିବେଶ ଭିତରେ ଆବନ୍ଧ ହୋଇ ରହିଥିବା ପଞ୍ଚଗନୀର ଜଳବାୟୁ ଗ୍ରୀଷ୍ମଦିନେ ବେଶ୍ ଥଣ୍ଡା ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବାରୁ ଏଠାରେ ଗ୍ରୀଷ୍ମଋତୁ କଟାଇବାକୁ ବହୁତ ଭଲ ଲାଗିଥାଏ।

*** ଉଡି:** ଉଡି ବା ଉଦ୍‌ଗମଣ୍ଡଳମ୍ ହେଉଛି ତାମିଲନାଡୁର ନୀଳଗିରି ଜିଲ୍ଲା ଅନ୍ତର୍ଗତ ଏକ ସହର। ଶୈଳନିବାସ ଭାବେ ବି ଏହା ପରିଚିତ। ସମୁଦ୍ରପତ୍ତନଠାରୁ ପ୍ରାୟ ୨,୨୪୦ ମିଟର ଉଚ୍ଚତାରେ ଥିବା ଏହି ହିଲ୍ ଷ୍ଟେଶନରେ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଅନେକ ଆକର୍ଷଣୀୟ ପାର୍କ, ବଗିଚା, ହ୍ରଦ, ତ୍ୟାମ୍, ଐତିହାସିକ ପ୍ରାସାଦ, ସଂଗ୍ରହାଳୟ ଇତ୍ୟାଦି ଦେଖିବାକୁ ପାଇପାରିବେ। ତେବେ ବର୍ଷର ସବୁ ସମୟରେ ଏଠାକୁ ଯିବାର ସୁବିଧା ଥିଲେ ହେଁ ବିଶେଷକରି ଖରାଦିନେ ଏଠାରେ ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କର ପ୍ରବଳ ଭିଡ଼ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ।

ପୋଷା କୁକୁରଙ୍କ ପାଇଁ ତିଆରି କଲେ ମହଲ

ଏମିତି ବି କେତେଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ସଉକ ହେଲା ଘରେ କୁକୁର, ବିଲେଇ ପାଳିବା । ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଖାଇବାକୁ ଦେବା ସହ ତାଙ୍କର ଯତ୍ନ ନେବାରେ ହିଁ ତାଙ୍କର ଅଧିକାଂଶ ସମୟ କଟିଯାଏ । ସେହିପରି ଆଉ କିଛି ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କର ପାଳିତ କୁକୁର, ବିଲେଇଙ୍କ ପାଇଁ ଏମିତି କିଛି ଅଜବ କାମ କରିଯାନ୍ତି ଯେଉଁଥିପାଇଁ ତାଙ୍କର ଖୁବ୍ ଚର୍ଚ୍ଚା ହୋଇଥାଏ । ଏଇ ଯେମିତି ଚାଇନାର ମିଷ୍ଟର ଝୁଙ୍କ କଥା ନିଆଯାଉ । ମିଷ୍ଟର ଝୁ ହେଉଛନ୍ତି ଜଣେ ବ୍ୟବସାୟୀ । ପୋଷା କୁକୁରଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ରହିଛି ଖୁବ୍ ଦୁର୍ବଳତା । ନିଜ ପାଖେ ଥିବା ପ୍ରାୟ ୧୦ଟି ପୋଷା କୁକୁରଙ୍କୁ ଦୁନିଆର ସବୁ ଖୁସି ଦେବା ପାଇଁ ସେ ଯା' ଭିତରେ ପାଖାପାଖି ୫୧,୦୦୦ ଡଲାର ଖର୍ଚ୍ଚ କରିସାରିଲେଣି । ଆଉ ସେହି ଟଙ୍କାରେ ସିଏ ନିଜ ପୋଷା କୁକୁରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ କୁନି ମହଲ ତିଆରି କରିବା ସହ ତା' ମଧ୍ୟରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ସୌଖୀନ ଜିନିଷର ସୁବିଧା କରାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ଯେମିତିକି: ଏସି, ଟିଭି ସେଟ୍ ଓ ଲିଫ୍ଟର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହ ଏହି ମହଲ ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଶୌଚାଳୟ, ସୁଇମିଂ ପୁଲ୍, ଡିସ୍କୋ ରୁମ୍ ତଥା ଫିଲ୍ମ ପ୍ରୋଜେକ୍ଟରର ସୁବିଧା । ସେହିପରି ପାଳିତ କୁକୁରଙ୍କୁ ଆନନ୍ଦ ଦେବା ପାଇଁ ଝୁ ଏହି ମହଲକୁ ଲାଗି ରହିଥିବା ବରିଚାରେ ବୋଲି, ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ସ୍ଲାଇଡ୍ ତଥା ଫେରି ହିଲର ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ତା'ଛଡ଼ା ଏହି ପୋଷା କୁକୁରଙ୍କୁ ବୁଲାଇ ନେବା ପାଇଁ କେତେକ ଟୟ କାର୍ ବି ସେ କିଣି ନିଜ ପାଖେ ରଖିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏତେ ସବୁ କାମ ସିଏ ହଠାତ୍ କରି ନାହାନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ପାଖାପାଖି ୩ ବର୍ଷ ଲାଗିଯାଇଛି ଏହି ସଫଳତା ପାଇବା ପାଇଁ ଆଉ ଏଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ବହୁ କଷ୍ଟ ବି କରିବାକୁ ପଡ଼ିଛି । ସେଥିପାଇଁ ତ ସୋସିଆଲ୍ ମିଡ଼ିଆରେ ତାଙ୍କର ଏବେ ଖୁବ୍ ଚର୍ଚ୍ଚା ହେଉଛି ।

କାର୍ତୁନ କର୍ତ୍ତର

ହନୁମାନଙ୍କ ଭ୍ରମ ହେଲା ଦୂର

କ୍ଷେତ୍ରରେ ମେଘନାଦର 'ବୀରଘାତିନୀ' ବାଣ ଆଘାତରେ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ମୂର୍ଚ୍ଛିତ ହୋଇଗଲେ । ଲଙ୍କାକୁ ସୁଷେଣ ବୈଦ୍ୟଙ୍କୁ ଅଣାଗଲା । ଜଡ଼ବୁଟର ନାଁ ଏବଂ ତାହା କେଉଁ ପର୍ବତରେ ମିଳେ - ତାହାର ଠିକଣା ବି ସେ ବତାଇଦେଲେ । ରାତିକ ଭିତରେ ତାହା ଆସି ପହଞ୍ଚିବା ଦରକାର ବୋଲି ବୈଦ୍ୟ କୁହନ୍ତେ ହନୁମାନ ତୁରନ୍ତ ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ ।

ଯେ ଛାଡ଼ି ପଳାଏ ସେଦିନ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ମୁଁ ଜାଣିଲି । ତାହା ଯଦି ମୁଁ ଆଗରୁ ଜାଣିଥାନ୍ତି, ତେବେ ଲକ୍ଷ୍ମଣଙ୍କ ମୂର୍ଚ୍ଛିତ ଅବସ୍ଥାକୁ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ଭରତଙ୍କ ସୂତ୍ରକୁ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରୟୋଗ କରିପାରିଥାନ୍ତି । ଦୁଇଟି ମଣିଷଙ୍କ ରୋଗ ଥିଲା ଗୋଟିଏ - ମୂର୍ଚ୍ଛିତ ରୋଗ । ମେଘନାଦ ବାଣରେ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ମୂର୍ଚ୍ଛିତ ଭରତଙ୍କ ବାଣରେ ମୁଁ ମୂର୍ଚ୍ଛିତ । କିନ୍ତୁ ମୋର ମୂର୍ଚ୍ଛିତ ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ଭରତ ବିନା ଔଷଧ ବା ଜଡ଼ବୁଟରେ କେବଳ 'ରାମ' ନାମ ମନ୍ତ୍ର କିମ୍ପା ମୋର ମୂର୍ଚ୍ଛିତ ଅବସ୍ଥାକୁ ଦୂର କରିବା ସହିତ ମୋ ଶରୀରର ସମସ୍ତ ପାତାକୁ କ୍ଷଣ ମାତ୍ରକେ ଦୂର କରି ଦେଇଥିଲେ ଅଥଚ ନିଜକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ 'ରାମ' ମନ୍ତ୍ର ଜାପକ ମନେ କରୁଥିବା ମୁଁ ଅର୍ଥାତ୍ ମୋତେ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ପାଇଁ ଏତେ ବଡ଼ ପାହାଡ଼ଟିକୁ ବୋହି ଆଣିବାର ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ମୋତେ ଏଇ ଶିକ୍ଷାଟି ଦେବା ପାଇଁ ଆପଣ ଭରତଙ୍କ ମନରେ ମୋତେ ରାକ୍ଷସ ସଜାଇ ବାଟୁଳି ମରାର ନାଟକ କରିଥିଲେ ।

ଚିନ୍ମୟ ଚିନ୍ତନ
ଶ୍ରୀ ସନ୍ଧ୍ୟାସୀ ଜୀ

ଭଗବାନଙ୍କ ଲୀଳାକୁ କିଏ ବୁଝି ପାରିବ ? ନିଜ ଭକ୍ତର ରୋଗକୁ ଔଷଧ ଦେବାରେ ପ୍ରଭୁ ସାମାନ୍ୟ ମାତ୍ର ଜିଲା କରନ୍ତି ନାହିଁ । ହନୁମାନ ତାଙ୍କର ପ୍ରିୟ ଭକ୍ତ । ପାଠକେ ! ହନୁମାନ କେବଳ ସେବକ ବା ଭକ୍ତ ନୁହନ୍ତି, 'ହନୁମାନ ଚାଲିଶା'ରେ ହନୁମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଭାଇ ଭରତ ଭଳି ବୋଲି ରାମ ତୁଣ୍ଡ ଫିଟାଇ କହିଦେଇଛନ୍ତି । ଆଜ୍ଞା ହନୁମାନଙ୍କୁ ଯଦି ରୋଗ ହେଲା ତେବେ ସେ ଭଲ ହେବେ କେମିତି ? ଭରତଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ହିଁ ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ରୋଗକୁ ଭଲ କରାଇ ଥିଲେ ।

ଭରତଙ୍କ ବାଣରେ ହନୁମାନ ଅଚେତ ହୋଇ ତଳେ ପଡ଼ିଥାନ୍ତି । ପୂର୍ବରୁ ହନୁମାନଙ୍କ ମୁଖରୁ ରାମ ନାମ ଉଚ୍ଚାରିତ ହୋଇଥିବା କଥା ଭରତଙ୍କୁ ଠିକେ ଆଭାସ ହୋଇଥିଲା । ଜଣେ ରାମ ଭକ୍ତ ବାନରର ଏ ଦଶା କରିଥିବାରୁ ଭରତ ଖୁବ୍ ଦୁଃଖୀ ହେଲେ । ଶେଷରେ ହନୁମାନଙ୍କ ଚେତା ଫେରାଇବା ପାଇଁ ରାମଙ୍କ ଆଶ୍ରା ନେଲେ । ଏ କଥା ଗୋଷ୍ଠୀମାନ ତୁଳସୀ ଦାସ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ଲେଖିଛନ୍ତି - ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନାମୋରେ ମନ ବଚ ଅରୁ କାୟା ପ୍ରୀତି ରାମ ପଦ କମଳ ଅମାୟା ॥ ତୌ କପି ହୋଉ ବିଗତ ଶ୍ରମ ସୁଲା ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନାମୋ ପର ରଘୁପତି ଅନୁକୁଲା ॥

ଦେଖା ଭରତ ବିସାଲା ଅତି ନିଶ୍ଚିତର ମନ ଅନୁମାନ । ବିନୁ ଫର ସାୟକ ମାରେଉ ଚାପ ଶୁଞ୍ଜନ ଲଗି ତାନି ॥ (ଲଙ୍କା କାଣ୍ଡ) ଏଠାରେ ଭରତ ହନୁମାନଙ୍କୁ ଏକ ରାକ୍ଷସ ବୋଲି ମନ ଭିତରେ ଅନୁମାନ କରିନେଲେ । ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ! ବଡ଼ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କଥା ଜୟେ ! ହନୁମାନ ଆଉ ଭରତ ଉଭୟ ଗୋଟିଏ ଦଳର - ଭକ୍ତ ବା ସେବକ ଦଳର । ଉଭୟଙ୍କ ହାଇକମାଣ୍ଡ ବି ଏକ - ଶ୍ରୀରାମ । ଉଭୟଙ୍କ ଜପ ମନ୍ତ୍ର ବି ଏକ । ଜଣେ ଆକାଶରେ ଉଡ଼ିଉଡ଼ି 'ରାମ' ନାମ ଜପ କରୁଛନ୍ତି । ଆଉଜଣେ ତଳେ ରହି ରାମଙ୍କୁ ଜପୁଛନ୍ତି । ଉଭୟେ ରାମଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଚରିତାର୍ଥ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଚେଷ୍ଟାରତ । ଉଭୟଙ୍କ ଭିତରୁ କେହି ବି ସାଧାରଣ ମଣିଷ ନୁହନ୍ତି । ଜଗତ ସିନା ରାମଙ୍କୁ ଭଜନ କରେ କିନ୍ତୁ ରାତି ପାହିଲେ ରାମ ଭରତଙ୍କୁ ଭଜନ କରନ୍ତି । ଭରତ ହେଉଛନ୍ତି ଜଣେ ମହାନ ଆତ୍ମା ଏବଂ ମହାପୁରୁଷ । ସେ କିପରି ନିଜର ସର୍ବସମ୍ପାଦକୁ (ଉଭୟ ଗୋଟିଏ ଗୁରୁ 'ରାମ'ଙ୍କ ଶିଷ୍ୟ) ନିଶ୍ଚାଚର ବା ରାକ୍ଷସ ବୋଲି ମନେ କରିପାରିଲେ ?

ଏବେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିବ ହନୁମାନଙ୍କୁ କି ରୋଗ ହୋଇଥିଲା ? ସେ ଏ ରୋଗ ବାବଦରେ ରାମଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ନା ନାହିଁ ? ନା ପାଠକେ, ଭକ୍ତଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ ରୋଗ ହୁଏ ସେ ନିଜେ ନ କହିଲେ ବି ପ୍ରଭୁ କିନ୍ତୁ ଜାଣି ନିଅନ୍ତି । ତଦନୁସାରେ ଔଷଧପତ୍ର ଲେଖିଦିଅନ୍ତି । ହିଁ, ହନୁମାନଙ୍କୁ 'ଭ୍ରମ ରୋଗ' ହୋଇଥିଲା । ଅଯୋଧ୍ୟା ରାଜ୍ୟାଭିଷେକର ବହୁଦିନ ପରେ ଏକଥା ଦିନେ ସେ ରାମଙ୍କୁ କଥା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କହିଥିଲେ । ହନୁମାନ କହିଲେ ପ୍ରଭୁ, ଭରତଙ୍କ ବାଟୁଳି ମାଡ଼ରେ ସେଦିନ ମୋର ଦୁଇଟି ଭ୍ରମ ଦୂର ହୋଇଗଲା । ଆପଣ କୃପା କରି ସେ ଘଟଣାଟି ରଚାଇ ଥିବାରୁ ଏ ସେବକ ଆପଣଙ୍କ ପାଖେ ଚିର କୃତଜ୍ଞ ହୋଇ ରହିବି । କିଛି ନ ଜାଣିବା ପରି ଛଳନା କରି ପ୍ରଭୁ ମୁଁନ ହସି ହନୁମାନଙ୍କ ମୁଖରୁ ଅଧିକ ଶୁଣିବା ପାଇଁ ଆଗ୍ରହ କରିବାରୁ ହନୁମାନ କହିଲେ ହେ ଭକ୍ତବତ୍ସଳ କୃପାନିଧାନ ! ଆପଣଙ୍କ ନାମ ଜପୁଥିବାରୁ ମନେମନେ ମୁଁ ନିଜକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବୋଲି ଭାବୁଥିଲି । କିନ୍ତୁ ଭରତ ଯେ ମୋ ଠୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ, ତାହା ଜାଣି ସେଦିନ ମୋର ଆଖି ଖୋଲିଯାଇଥିଲା । 'ରାମ'ନାମ ମନ୍ତ୍ରରେ ଯାବତୀୟ ରୋଗ

ହନୁମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଦେଖି କାନ୍ଦିକାନ୍ଦି ଭରତ କହୁଛନ୍ତି, ଯଦି ମନ, ବଚନ ଓ କର୍ମରେ ମୋର ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ ଚରଣ କମଳରେ ନିଷ୍ପପତ ପ୍ରେମ ଥିବ ଏବଂ ଯଦି ଶ୍ରୀରଘୁନାଥ ମୋ ପ୍ରତି ପ୍ରସନ୍ନ ଥିବେ ତେବେ ଏଇ ବାନର କ୍ଳାନ୍ତି ଓ ପାତାକୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଯାଉ । ବାସ୍, ଏତିକି ମାତ୍ରରେ ହିଁ ହନୁମାନ ଚେତା ପାଇଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦୂର ହୋଇଗଲା । ପ୍ରଭୁ ହନୁମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣି କେବଳ ହସୁଥିଲେ ଯାହା । ହନୁମାନ ପୁନଶ୍ଚ କହିଲେ - ଭରତଙ୍କ ବାଟୁଳି ମାଡ଼ ଖାଇ ମୁଁ ତଳକୁ ଖସି ପଡ଼ିଲି ସତ କିନ୍ତୁ ମୋ ହାତରେ ଥିବା ବିରାଟ ପାହାଡ଼ ଖଣ୍ଡ ଶୂନ୍ୟରେ ସେମିତି ଝୁଲିକି ରହିଥିଲା । ପୂର୍ବରୁ ମୋର ଭାବନା ଥିଲା ଯେ ମୁଁ ପାହାଡ଼କୁ ବୋହି ନେଉଛି କିନ୍ତୁ ଏ ଦୃଶ୍ୟ ପରେ ମୋ କର୍ତ୍ତାପଣିଆର ସମାପ୍ତି ଘଟିଲା । ମୋ ମନରୁ ଅହଂକାର ଦୂର ହୋଇଗଲା । - ଦିବ୍ୟାଲୋକ ସନ୍ଧ୍ୟାମେ, ରାମନଗର, ଡେଲେଙ୍ଗାପେସ, କଟକ ମୋ: ୯୪୩୭୨୯୨୭୯୯

ପୁସ୍ତକ ସମୀକ୍ଷା

ଆମେରିକାରେ ସତୁରୀ ଦିନ ବିଜୟ ପଟ୍ଟନାୟକ

ପ୍ରକାଶକ-ଜଗନ୍ନାଥ ରଥ, ବିନୋଦ ବିହାରୀ, କଟକ । ମୂଲ୍ୟ-୩୦୦ଟଙ୍କା

ଆମେରିକାରେ ସତୁରୀ ଦିନ ପୁସ୍ତକ ବିଜୟ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ ଭ୍ରମଣ କାହାଣୀ । ୭୦ ଦିନ ରହଣୀ ଭିତରେ ଲେଖକ ଯେଉଁ ଧାରଣା ପାଠକଙ୍କ ଭିତରେ ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛନ୍ତି ତାହା ଉଚ୍ଚକୋଟିର । ଲେଖକ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନରୁ କେବଳ ସ୍ଥାନ ଆକାରରେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରି ନାହାନ୍ତି, ତା' ସହିତ ସେ ସ୍ଥାନର ଭୂଗୋଳ ଓ ଇତିହାସ ଯୋଡ଼ି ତାକୁ ଆହୁରି ଜୀବନ୍ତ ଓ ସୁଖପାଠ୍ୟ କରିପାରିଛନ୍ତି । ଜଣେ ଆମେରିକା ଭ୍ରମଣ ନ କରି ଅନେକ କଥା ସେ ସହର ବିଷୟରେ ଜାଣିପାରିବ । ସ୍ଥାନୀୟ ସମସ୍ତ ଅଧ୍ୟାୟ ପାଠକଙ୍କ ପାଇଁ ନୂତନ ଅନୁଭୂତି ଆଣି ଦେବ । ଆମେରିକା ଯାତ୍ରାକୁ ସେ ଯେଭଳି ଭାବେ ଉପସ୍ଥାପନା କରିଛନ୍ତି ତାହା ଭ୍ରମଣ ସାହିତ୍ୟରେ ଏକ ମଧୁର ସଂଯୋଜନ ଭାବେ ଆଦୃତି ଲାଭ କରିବ । ପୁସ୍ତକଟି ପାଠକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ନୂତନ ସ୍ଵୟନ ଓ ଅଭିନବ ଧାରା ସୃଷ୍ଟି କରିବ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ଭୋର ମୋତିର କାନପୁଲ

ଜୟନ୍ତ ମହାପାତ୍ର ପ୍ରକାଶକ-କେତକୀ ପାଠଶାଳା ଟ୍ରଷ୍ଟ, ଭୁବନେଶ୍ଵର ମୂଲ୍ୟ-୪୫୦ଟଙ୍କା

ଭୋର ମୋତିର କାନପୁଲ ଜୟନ୍ତ ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ଆତ୍ମ ଜୀବନୀ । ଏଥିରେ ମହାପାତ୍ର ଅନେକ ଅନୁଭୂତି କଥା କହିଛନ୍ତି । ଯାହା ତାଙ୍କୁ ଏବେ ବି ଆନ୍ଦୋଳିତ କରୁଛି । ୧୮୬୪-୬୫ ମସିହାରେ ଜେଜେ ନବପାଟଣା ପାଖ କେନ୍ଦ୍ରାଳ ଗାଁରୁ ଆସି କଟକ ଛତ୍ରରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ । ସାହେବମାନେ ତାଙ୍କୁ ଖାଇବା ପିଇବାକୁ ଦେଇ ନୂଆ ଜୀବନ ଦେଲେ । ଜେଜେ ଛତ୍ରରେ ପଶିଲା ବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଯେତିକି ବୟସ ହୋଇଥିଲା, ବାପା ତାଙ୍କରି କଥା ମୋତେ କହିଲା ବେଳେ ମୋତେ ସେତିକି ବର୍ଷ ହୋଇଥିଲା । ଏମିତି ଆହୁରି ଅନେକ ବର୍ଣ୍ଣନା ରହିଛି ବହିରେ । ଶୁଖିଲା ଲୁହର ଦାଗଠାରୁ ୧୯୪୮ ସାଲ ଜାନୁୟାରୀ ୩୦ର ରକ୍ତର ଛିଟା ଯାଏ ଏବେବି ଜଳଜଳ ତାଙ୍କ ଶାଢ଼ିରେ । 'ଭୋର ମୋତିର କାନପୁଲ'ରେ ରହିଛି ଅନିଶ୍ଚିତତା, ଆଶା, ଅଭିସ୍ମା ଓ ନୈରାଶ୍ୟ । ଆଉ କାହିଁକି କ୍ଷୀଣ ସ୍ଵରୂପ ବାହାରି ପଡ଼ି କହେ : ଆଜି ମୁଁ ସ୍ଵପ୍ନ ପାଇଁ ଗଢ଼ା, ଭଲପାଇବା ପାଇଁ ଗଢ଼ା । ପୁସ୍ତକଟି ପାଠକାଦୃତ ହେବ ନିଶ୍ଚୟ ।

ଲେଖୁ ଲେଖୁ ଲେଖୁଦେଲି

ଡକ୍ଟର ପ୍ରସନ୍ନ କୁମାର ନାୟକ ପ୍ରକାଶକ-ଲିପିକା, ହରିରାଜପୁର, କଟକୀ ମୂଲ୍ୟ-୧୫୦ଟଙ୍କା

ଲେଖୁ ଲେଖୁ ଲେଖୁଦେଲି ଡକ୍ଟର ପ୍ରସନ୍ନ କୁମାର ନାୟକଙ୍କ କବିତା ପୁସ୍ତକ । ଏଥିରେ ୬୪ଟି କବିତା ସ୍ଥାନ ପାଇଛି । ଆମର ସାମାଜିକ ପରମ୍ପରା ଓ ନୀତିବୋଧ ଦିନକୁ ଦିନ ଭାଙ୍ଗି ଯାଉଥିବା ବେଳେ କବିଙ୍କ ସମାଜ ସଂସ୍କାରର ଚରମ ପ୍ରୟାସ ନୂଆ ଜଗତ ସୃଷ୍ଟିରେ ସହାୟକ ହୋଇ ପାରିଛି । ସମସ୍ୟା ସମସ୍ୟା ଭାବେ ଠିଆ ନ ହୋଇ ସମାଧାନର ସରଳ ପଛା ବାହାର କରି ତାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାରେ କବିତାଗୁଡ଼ିକ ସମର୍ଥ ହୋଇପାରିଛି । ପାଠକଙ୍କ ଚିତ୍ତକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ପରଶରେ ପୂଜୁକାଳ ପଲ୍ଲବିତ କରିବାର ଦକ୍ଷତା କବିଙ୍କର ଯଥେଷ୍ଟ ରହିଛି । ଗଭୀର ସମ୍ବେଦନଶୀଳତା ଓ ସମ୍ଭାବନାକୁ ଯାଦୁ ଦ୍ଵାରା ସେ ଉଦ୍‌ଘାଟିତ କରିଛନ୍ତି । ହୃଦୟହୀନତାର ଧୂମାନ୍ତନ ପଟ୍ଟଭୂମିରେ ଶୁଣାଇ ପାରିଛନ୍ତି ଜାଣିବାର ଉପଲବ୍ଧି ଆଉ ହୃଦୟତାର ଯାତ୍ରା ସଂଗୀତ । ପୁସ୍ତକଟିରେ ସମାଜ ସଚେତନତା ସହିତ ସଂଶୋଧନ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଦିଗ୍‌ଦର୍ଶନ ରହିଛି । ଏହି ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ହିଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ କବିତାର ସାର୍ଥକତା ଓ କବିତ୍ଵର ଚମତ୍କାରିତା ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ମରୁଭୂମିରେ ପୋଷ୍ଟ ଅଫିସ୍

ସୁନିଆରେ ଏମିତି ବି କେତେକ ଜିନିଷ ଅଛି, ଯାହାକୁ ଏଭଳି ନିରୋଳା ସ୍ଥାନରେ ତିଆରି କରାଯାଇଛି; ଫଳରେ ଏହା ଲୋକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଆଡୁଆଳରେ ରହିଯାଉଛି। ସେମିତି ଏକ ଛୋଟ ପୋଷ୍ଟ ଅଫିସ୍ ରହିଛି ଚାଇନାର ଇନର୍ ମଙ୍ଗୋଲିଆରେ। ସେଠାକାର ଡେଜର୍ ମରୁଭୂମିରେ ଗଢି ଉଠିଥିବା ଏହି ପୋଷ୍ଟ ଅଫିସ୍‌କୁ ସୁନିଆର ସବୁଠୁ ଏକଲା ତଥା ସୁବୁର ପୋଷ୍ଟ ଅଫିସ୍ ବୋଲି କୁହାଯାଇଥାଏ। କାରଣ ଏହି ପୋଷ୍ଟ ଅଫିସ୍‌ଟି ମରୁଭୂମି ଅଞ୍ଚଳରେ ଥିବାରୁ ଏଠାକୁ ପ୍ରାୟତଃ କେହି ଲୋକ ଆସନ୍ତି ନାହିଁ। ସେଥିପାଇଁ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଘର କି ଅଫିସ୍ କିମ୍ବା ଆଉ କିଛି ବି ଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ମିଳେନାହିଁ। ଯୁଆଡ଼େ ଚାହିଁବେ ଖାଲି ବାଲି ହିଁ ବାଲି ଆଉ ତା' ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି ଏହି ଛୋଟ ପୋଷ୍ଟ ଅଫିସ୍‌ଟି। ତେବେ ସୁଚନାସୁଯାୟୀ, ଏହି ପୋଷ୍ଟ ଅଫିସ୍‌ଟି କୁଆଡ଼େ ସେଠାରେ ୩୫ ବର୍ଷ ହେଲାଣି ତିଆରି ହେଲାଣି କିନ୍ତୁ ଆଜିଯାଏଁ ତାହା ଲୋକଲୋଚନକୁ ଆସି ପାରୁ ନଥିଲା। ହେଲେ ୨୦୨୧ ଡିସେମ୍ବର ମାସରେ ମିସ୍ ଜାଙ୍ଗ ନାମକ ଜଣେ ମହିଳା ଏ ସମ୍ପର୍କିତ ଖବର ପାଇବା ପରେ ଉକ୍ତ ପୋଷ୍ଟ ଅଫିସ୍‌କୁ ଲୋକଲୋଚନକୁ ଆଣିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ। ଆଉ ତାଙ୍କରି ଯୋଗୁଁ ହିଁ ଏବେ କିଛି କିଛି ଲୋକ ସେ ସ୍ଥାନକୁ ବୁଲିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ଆଉ ଉକ୍ତ ପୋଷ୍ଟ ଅଫିସ୍‌କୁ ଦେଖି ଖୁସି ବି ହେଉଛନ୍ତି। ଏପରିକି କେତେକ ଲୋକ ଇଚ୍ଛା ହେଲେ ସେଠାରେ ଚିଠି ଲେଖି ବି ପକାଉଛନ୍ତି।

୧୯ ବର୍ଷରେ ଲାଗନ୍ତି କୁନି ପିଲା

ନାଜାପୁରର ଅବୋଲି ଜରିର୍। ଏବେ ତାଙ୍କୁ ବୟସ ପାଖାପାଖି ୧୯ ବର୍ଷ ହେବ। ହେଲେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ଲାଗିବ ସତେକ ୬/୭ ବର୍ଷର କୁନି ଝିଅଟିଏ। ଏହା କୌଣସି ଚମତ୍କାର ନୁହେଁ ବରଂ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଏକ ଦୁଃଖର ବିଷୟ। କାରଣ ଅବୋଲି ଛୋଟ ବେଳୁ ହିଁ ରେନାଲ୍ ରିକେଟ୍ସ ନାମକ ଏକ ରୋଗୀ ହେଲୁଥିବାରୁ କଣ୍ଡସନ୍‌ରେ ପିଡ଼ାତ। ଏହି ରୋଗ ହେଲେ ଶରୀରରେ ଥିବା ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଯାଏ, ଯଦ୍ୱାରା ବୟସ ବଢୁଥିଲେ ହେଁ ସେହି ଅନୁପାତୀ ଶାରୀରିକ ଗଠନରେ କୌଣସି ଉନ୍ନତି ହୋଇ ନଥାଏ। ଫଳରେ ଏହି ରୋଗରେ ପିଡ଼ାତ ବ୍ୟକ୍ତି କମ୍ ବୟସର ଲାଗିଥାନ୍ତି ସତ କିନ୍ତୁ ଚଲାବୁଲାଇ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ। ଅବୋଲିଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଠିକ୍ ସେୟା ହିଁ ଘଟିଛି। ଏହାଛଡ଼ା ଅବୋଲିଙ୍କର ଜନ୍ମରୁ ହିଁ ପ୍ରତୀକ୍ଷା ନାହିଁ, ଯାହା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଆଉ ଏକ ବଡ଼ ସମସ୍ୟା। କିନ୍ତୁ ଏସବୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ବି ଅବୋଲି ନିଜ ଉପରୁ ଆଦୌ ଭରସା ତୁଟାଇ ନାହାଁନ୍ତି। ଗାତ ଗାଇବା ଓ ଅଭିନୟ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ରହିଛି ଖୁବ୍ ଶ୍ରଦ୍ଧା। ସେ ଏହାକୁ ନେଇ କ୍ୟାରିୟର୍ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖନ୍ତି। ଆଉ ଝିଅର ଏହି ସ୍ୱପ୍ନକୁ ପୂରଣ କରିବାକୁ ତାଙ୍କ ମା'ବାପା ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସହଯୋଗ କରିଆସୁଛନ୍ତି। ସେଥିପାଇଁ ଝିଅକୁ ସୁନ୍ଦର ଭାବେ ସଜାଇ ତା' ଫଟୋ ଉଠାଇବା ସହ ତା' ଫଟୋକୁ ସୋସିଆଲ୍ ମିଡ଼ିଆରେ ସେୟାର୍ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି। ସେହିପରି ଗାତ ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍‌ରେ ସାମିଲ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇକି ଯାଉଛନ୍ତି।

ଏଣ୍ଟ୍ରାନ୍ସ ଦେଲେଣି ୨୫ ଥର

ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏଣ୍ଟ୍ରାନ୍ସ ବା ପ୍ରବେଶିକା ପରୀକ୍ଷାରେ ଥରେ କି ଦୁଇଥର ଫେଲ୍ ହୋଇଗଲେ ଯେଉଁଠି ଆଜିକାର ଯୁବପିଢ଼ୀମାନେ ନିଜର ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସକୁ ହରାଇ ବସୁଛନ୍ତି, ସେ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଲିୟାଙ୍ଗ ଶାଙ୍କୁ ଏକ ଉଦାହରଣ ଭାବେ ନିଆଯାଇପାରେ। ଚାଇନାର ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଏବେ ୫୫ ବର୍ଷ। ସେ ଜଣେ ସଫଳ ବିଜ୍ଞାନୀ ମାଟେରିଆଲ୍ କମ୍ପାନୀର ମାଲିକ। ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଟଙ୍କାପଇସାର ଅଭାବ ନାହିଁ। ଟଙ୍କା ବଳରେ ସେ ଯାହା ଚାହିଁବେ ତାହା କରିପାରିବେ। ତଥାପି ବି ତାଙ୍କର ଏକ ସ୍ୱପ୍ନ ଆଜିଯାଏଁ ପୂରଣ ହୋଇପାରୁନାହିଁ। ଲିୟାଙ୍ଗର ପିଲାଟି ଦିନକୁ ସ୍ୱପ୍ନ ଥିଲା ଚାଇନାର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ସିକୁଆନ୍ ଯୁନିଭର୍ସିଟିରେ ପାଠ ପଢ଼ିବେ। କିନ୍ତୁ ଆଜିଯାଏଁ ତାଙ୍କର ଏହି ସ୍ୱପ୍ନ ସାକାର ହୋଇପାରିନାହିଁ। କାରଣ ଚାଇନାରେ କଲେଜ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିବା

ନିମନ୍ତେ ଏକ କମନ୍ ଟେଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ, ଯାହାକୁ ଗାଓକାଓ ଏକ୍ଜାମ୍ କୁହାଯାଏ। ଏହି ପ୍ରବେଶିକା ପରୀକ୍ଷାରେ ପାସ୍ କଲେ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ କଲେଜରେ ଆଡ୍ମିଶନ୍ ମିଳିଥାଏ। କିନ୍ତୁ ଯା'ଭିତରେ ଲିୟାଙ୍ଗ ଥରେ କି ଦୁଇ ଥର ନୁହେଁ ପ୍ରାୟ ୨୫ ଥର ଉକ୍ତ ପ୍ରବେଶିକା ପରୀକ୍ଷା ଦେଇସାରିଲାଣି ଆଉ ପ୍ରତିଥର ପାସ୍ ବି ହେଉନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ସେ ଯେତିକି ର୍ୟାଙ୍କ୍ ରଖୁଛନ୍ତି, ସେଥିରେ ଅନ୍ୟ ଯେ କୌଣସି ଯୁନିଭର୍ସିଟିରେ ଆଡ୍ମିଶନ୍ ନେଇହେବ ହେଲେ ସିକୁଆନ୍ ଯୁନିଭର୍ସିଟିରେ ନାଁ ଲେଖାଇ ହେବନାହିଁ। ଯେହେତୁ ତାଙ୍କର ବଡ଼ ସ୍ୱପ୍ନ ହେଉଛି ସିକୁଆନ୍ ଯୁନିଭର୍ସିଟିରେ ପାଠ ପଢ଼ିବେ, ସେଥିପାଇଁ ସିଏ ଆଜିଯାଏଁ ପତା କାରି ରଖୁଛନ୍ତି ଆଉ ନିଜକୁ ପୁଣିଥରେ ପ୍ରବେଶିକା ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛନ୍ତି। ସତରେ ଲିୟାଙ୍ଗର ଏହି ଚେଷ୍ଟା ଓ ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ ଆଜିକାର ଯୁବପିଢ଼ୀଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରେରଣା ଯୋଗାଇବ।

